

tabor

številka 2, februar 2007, letnik LII
revija Zveze tabornikov Slovenije

Intervju s profesorico Majdo
Pšunder: "Nobena skrajnost v
vzgajanju ni dobra."

Enajsti ZOT v Mariboru

Dan razmisleka: Vsak dan
bom storil/a kaj koristnega

Zanimive fotografije privabljajo poglede tako najmlajših kot nekoliko starejših.

Taborniška fotografska razstava na Velenjskem gradu

V atriju na Velenjskem gradu je od 7. 2. 2007 na ogled fotografska razstava „Ujeti trenutki narave in mladosti“, ki je nastala ob desetletnici Mestne zveze tabornikov Ljubljana. Na razstavi so na ogled fotografije iz sveta narave in taborniškega življenja. Razstavo so s svojimi fotografijami oblikovali Arne Hodalič, Stane Klemenc, Matjaž Kačičnik, Iztok Bončina, Igor Modic in drugi.

Vabljeni na razstavo, ki bo v prostorih muzeja na ogled do poletja.

Tekst in foto Blaž Verbič

Napovednik februar Puggy

- 2007 - leto stoletnice skavtstva
22. februar Dan ustanovitelja (Founder's day)
www.scout.org
Dan razmisleka (Thinking day)
www.wagggsworld.org
8. marec Prvi modul seminarja za organizatorje in izvajalce taborjenj (taborni program)
prijave na znanje.rutka.net
- 9.-10. marec Skupščina ZTS (Nova Gorica)
Pisarna ZTS
17. marec DanKo - dan komisije za program
puggy@rutka.net
22. marec Drugi modul seminarja za organizatorje in izvajalce taborjenj (organizacija)
prijave na znanje.rutka.net
- 24.-25. marec Nočno orientacijsko tekmovanje
not.rutka.net

Predlani na vlaku po Sloveniji, lani na križarjenju z ladjo, letos pa na ... Ha, pa vas imamo. Tega vam trenutno še ne moremo zaupati, ker je "v zraku" kar nekaj dobrih variant (odločitev je težka). Lahko pa vam zagotovimo, da bomo spet polni presenečenj, v velikem številu iz vse Slovenije na nevsakdanji lokaciji v soboto, 17. marca, že tretje leto zapored praznovali Dan komisije za program DanKo.

Čist začetek praznovanja 30-letnice RaR

Šmarne gore, najbolj priljubljeni ljubljanski izletniški točki, prav nič ne moti, da jo vsako leto taborniki Rašiškega rodu vsaj malo odrešimo umazanije. Pri tem pomagajo tudi ostali ljubljanski in drugi taborniki iz cele Slovenije. Čistilna akcija je bila tradicionalno jesenska, letos pa smo jo tudi zaradi praznovanja 30-letnice rodu prestavili na pomlad.

Pomagajte tudi vi poskrbeti za bolj zeleno in čisto pomlad na pobočjih ljubljanskega osamelca! Pridite v soboto, 17. marca, ob 9. uri na zbirališče v Tacen pod Šmarno goro, kjer se boste z vrstniki z vseh koncev podali na vrh gore, popili vroč čaj in se posladkali, potem pa nazaj grede v dolino z rokavicami pobrali čimveč smeti in ostalih odpadkov. Ob vzožju nas bo po akciji zabavala živa taborniška glasba, za simbolično ceno se boste lahko najedli palačink, pa tudi našitek in še kakšno presenečenje vas čaka.

Zaželeno je, da sporočite število udeležencev do 9. marca na gregor.traven@guest.arnes.si. Več informacij pa kmalu poiščite na rar.rutka.net.

Gregor Traven

82 x 4000

Foto: Miha Valič

Večina tabornikov gre rada v hribe, nekateri se bolj resno ukvarjajo s plezanjem in gorništvom, le redki pa so vrhunski alpinisti. Eden od njih je Miha Valič iz Rodu Sivega volka, ki se prav zdaj spopada z za-

nimivim izzivom: v 82 dneh želi osvojiti 82 glavnih alpskih štiritisočakov. Če bo šlo vse po načrtu - in zaenkrat mu zelo dobro kaže - bo prvi na svetu, ki mu bo uspel ta podvig. Več o projektu 82 x 4000 lahko preberete na www.mihavalic.net in spremljate blog, ki skoraj vsak dan postreže s svežimi novicami z najvišjih evropskih vrhov.

Manca Kraševc

Vzgoja

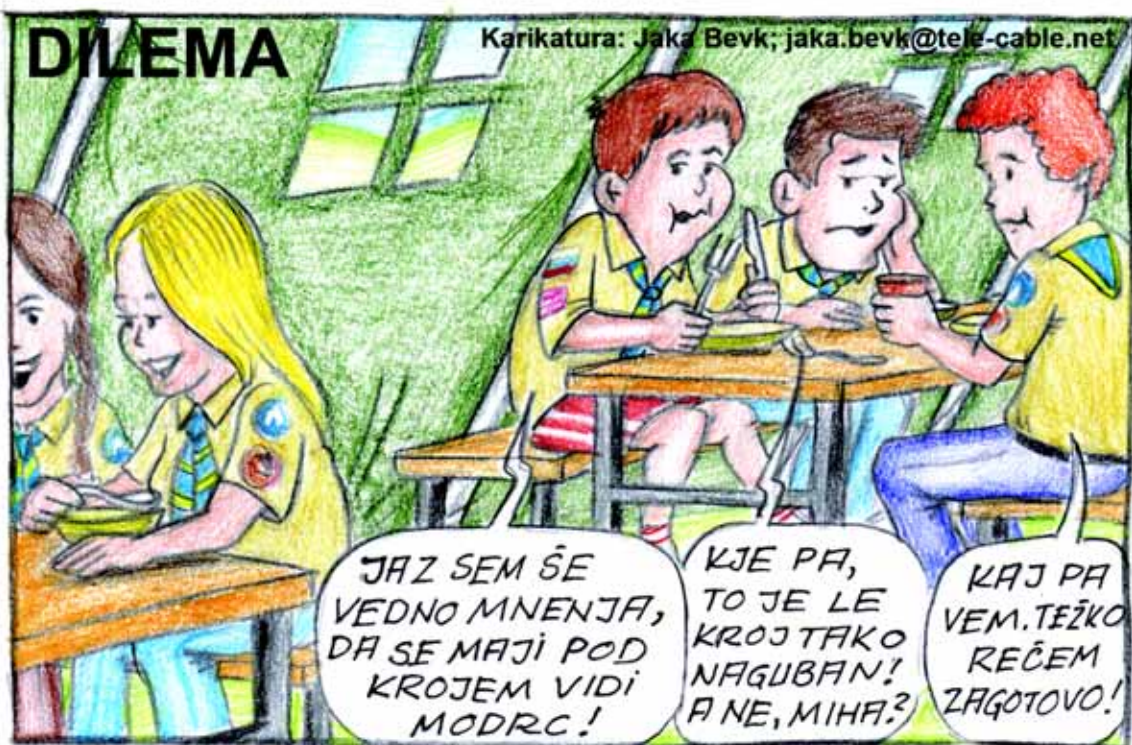
V taborniški organizaciji, ki vključuje pretežno mlade člane, lahko vidno vplivamo na oblikovanje osebnosti tabornikov, čeprav je večina vedenjskih vzorcev, ki vplivajo na izoblikovano osebnost otroka, pridobljenih do približno tretjega razreda osnovne šole – torej ima največji vpliv do te starosti družina in šele potem vsi ostali dejavniki. Navsezadnje se običajno otroci v taborniški organizaciji srečujejo z najrazličnejšimi tipi vodij, ki se obnašajo bodisi avtokratsko bodisi liberalno, včasih anarhično, ali pa nekje vmes med vsem naštetim, kar je primerljivo s situacijo v šoli. Otroci imajo namreč na razpolago paletu najrazličnejših učiteljev – strogih, popustljivih ipd. Od vsakega lahko odnesejo nekaj pozitivnega, kakor tudi kaj manj prijetnega, kaj takega, čemur se bodo ravnali na podlagi take izkušnje v prihodnosti izogibali – zagotovo tudi v vzgajanju svojega otroka. V vsakem primeru so vse te izkušnje koristne za življenje. V rubriki intervju lahko preberete zanimive ugotovitve strokovnjakov o vzrokih in posledicah takšne ali drugačne vzgoje.

Aleš Cipot, urednik

- 4 Igra
- 9 GG delavnica
- 11 Faca meseca: Neca
- 12 Taborniki smo zakon
- 17 Intervju s profesorico Majdo Pšunder
- 20 Tabor na obisku v Rodu moravske doline
- 27 Kolumni
- 29 ZOT v Mariboru
- 32 Dan razmisleka
- 38 Strip
- 39 Zadnja plat

Iskanje prave poti na Glasu svobodne Jelovice. Foto: Samo Vodopivec

Sova in Čuk

Aleša

dr. Al Vrezec

POZDRAVLJENI
NA STRANEH ZA
NAJMLAJŠE!

"ČUK SE JE OŽENIL,
TRALALA, SOVA GA JE
VZELA, HOPSASA!"

Ali je res tako? Poznamo namreč več vrst sov in tudi čuk ni le eden. Med sovami je najbolj znana lesna sova po svojem *uhu-hu-uuu*. Od sov je čuk precej manjši. Zanje se ne meni kaj dosti, saj bi ga nekatere celo pojedle, če bi ga dobile v kremplje. Svojo družino si raje ustvari s sebi primerno družico, čukinjo in ne s sovo.

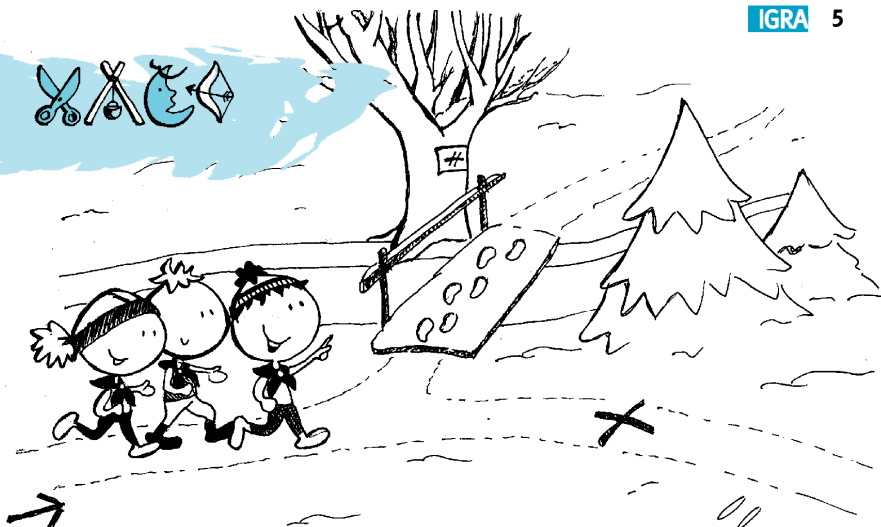
Človek čuka pogosto preganja. Smrt da pri-
naša, pravijo neuki ljud-
je. Da, vendar le mišim
in večšam, s katerimi se
hrani. Stari Grki pa so
čuka imeli za ptico mo-
drosti in še danes nam z
grškega eura boljčijo
velike čukove oči.

Na sliki je **kozača**,
ena naših največjih sov.

dogodivščine v vodi

PISANA

"Letos je pa res čudna zima," je na vodovem srečanju potožila Katja. "Lani smo ob tem času gradili iglu in zakurili ogenj v snegu, letos pa lahko nabiramo zvončke," se ji je pridružil Matevž. Po kratkem premisleku je vodnik Luka predlagal, da izkoristijo spomladansko toplo vreme in se na naslednjem vodovem srečanju odpravijo na lov na lisico.

Nihče od Pisanih kač pa ni pričakoval, da se bodo čez teden dni zbudili v popolnoma zasneženo jutro. Medtem ko so iskali kape, rokavice in zimske čevlje, so se vsi spraševali, kako bo njihov vodnik Luka lahko pripravil lov na lisico v tako globokem snegu.

Ko so se taborniki zbrali na gozdni jasi, se je Tina že veselila: "Danes ne bo pa prav nič težko ujeti lisice, saj bomo ves čas videli Lukove sledi v snegu." Luka pa je kot izkušen tabornik poznal marsikatero zvijačo in ga ni prav nič skrbelo, da bi Pisane kače prehitro našle lisico.

Medvedki in čebelice so se razdelili v tri skupine ter se odpravili na pot. Puščice, ki jih je iz vej sestavil Luka so jih vodile navkreber skozi gozd. Nekaj časa so hodili, nekaj časa pa tekli, tako kot so kazali potni znaki

Ke so prišli iz gozda na polje, so videli vse polno sledi, ki jih je Luka naredil prav zato, da taborniki ne bi vedeli, katera je prava, in bi morali najti potni znak. Sredi travnika so zagledali

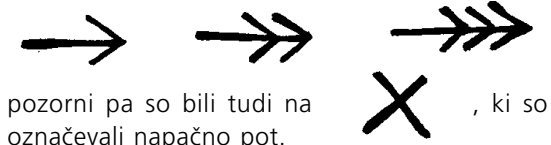
 velik znak. "Kaj neki pomeni trikotnik s piko na sredini?" so se spraševali, dokler se ni Urši le posvetilo in vsi skupaj so glasno zažvižgali. S travnika je tabornike pot vodila ob potoku in nato čez ozko brv. Da bi bili čim bolj pozorni in previdni, da ne bi kdo padel v potok, je vodnik Luka pred njo postavil znak .

Ko so Pisane kače zavile proti obronku gozda, je Rok kar naenkrat zagledal velik znak

, narisano v snegu. Odpravili so se v smeri puščice in na kozolcu našli pismo.

POLNA IGLIC, JEŽEK NI,
ŠE POZIMI ZELENi.

pozorni pa so bili tudi na označevali napačno pot.

- pojdi v tej smeri
- pojdi hitro v tej smeri
- teci v tej smeri
- ne hodi po tej poti
- bodi oprezen
- žvižgaj na tem mestu
- pismo v tej smeri

Matija, ki je imel uganke v mezincu, je takoj zaklical: "Smreka! Najti moramo najbližjo smreko!" Blizu kozolca je rasla velika in košata smreka, pod njenimi košatimi vejami pa jih je čakal lisjak Luka s toplim čajem in pomarančami.

"Komaj čakam naslednje vodovo srečanje!" je zaklical Jure, ko so se poslovili, in še vso pot proti domu razmišljal, kaj neki bodo počeli.

Prva pomoč

Grega, Klemen, Katarina, Jernej, Blaž in Aleša so člani voda Veseli črvi in že dalj časa so se pogovarjali o svojem prvem izletu. Grega, ki pozna vse hribe in vrhove v Sloveniji, je predlagal, da ostalim članom svojega voda pokaže najvišje vrhove Slovenije s Šmarne gore. Na sestanku je vodnica Tina sporočila veselo novico, da se naslednji teden takoj po šoli odpravijo na prvi črvarski pohod.

V petek je Klemen v svoj novi oranžni nahrbtnik pospravil še malico in nožek, ga pobasal na hrbet in obstal pred omaro s čevlji. Njegovi gozdarji so bili premajhni! Ker ni hotel ostati doma, je prosil soseda, starejšega tabornika, naj mu posodi svoje. Po pol ure hoje je začutil neprijetno, pekočo bolečino na peti. Ko si je sezul čevlje, je opazil velik žulj.

* Si vedel, da so si v starih časih pomagali z notranjo stranjo jajčne lupine? Tanka kožica notranjosti jajčne lupine se posuši in "posrka" tudi žulj.

Prva pomoč pri žulju: Žulja ne prediramo, da se ne bi zagnojil in tako postal še bolj boleč. Žulj samo prelepimo z obližem. Ker je koža zaščiten z obližem, je čevlj ne drgne več.

Po kosilu pod senikom jim je vodnica Tina pripravila igrico. Ravno, ko je bila na vrsti Katarina, je začutila, da ji je začelo teči iz nosa. Na hitro si je z roko obrisala pod nosom in skočila proti sredini kroga. Šele ko je z roko pokazala proti Gregi, je opazila, da je njena roka krvava. Ker se Katarini to pogosto zgodi, je točno vedela, kaj mora storiti.

* Si vedel, da se kri iz majhne ranice ali nosu ustavi približno 2 do 3 minute?

Prva pomoč pri krvavitvi iz nosu: Glavo nagremo naprej in stisnemo nosnici tik pod trdim koščnim delom nosu in tiščimo 3 minute. Vmes ne smemo kukati, če se je krvavitev že ustavila, ker se tako žilice v nosu ne zamašijo in kri začne spet teči.

Po kosilu se je vod Veselih črvov odpravil naprej. Pred njimi je bil vzpon na Šmarno goro.

Grega jim je na vrhu pokazal vse vrhove in kar hitro so se odpravili nazaj. Jernej in Blaž vedno tekmujeta, kdo bo boljši. Kljub opozorilom vodnice sta začela tekmovati, kdo bo prvi prišel do naslednjega drevesa. Tik pred zadnjo ravnino je Jerneju spodrsnilo na blatni strmini. Da bi ohranil svoje hlače čiste, se je skušal ujeti. V roki ga je močno zabolelo, roke pa po padcu ni mogel več premikati. Ko je vodnica Tina prihitela do njiju, je Jernej potrto sedel na tleh, Blaž pa je iskal primerno palico

* Si vedel, da je v telesu odraslega 208 kosti? Od vseh kosti se pri mlajših najpogosteje zlomi kost v podlakti - koželjnica.

Prva pomoč pri možnih zlomih roke: Kaj se je v resnici zgodilo z Jernejevo roko, ne moremo vedeti, vendar je to, da je ne more premakniti, lahko znak, da si je roko zlomil. Ker se roka pri zlomih ne sme premikati, naredimo opornico. Pomagamo si lahko s kakršnim koli trdim predmetom. Uporabimo lahko palico ali večkrat prepognjen karton, poleg tega pa potrebujemo še 2 rutici, da opornico privežemo k roki, tretjo rutico pa uporabimo, da z njo naredimo pestovalnico.

Pod Šmarno goro so jih pričakali starši. Jerneja so takoj odpeljali k zdravni-

Igre

SI ZA KOŠČEK
ČOKOLADE?

Vesna Boštjančič

Rezanje čokolade

Tokrat se bomo naučili, kako se lahko na zabavnejši način lotimo tablice čokolade. Taborniki se posedejo v krog. Vodnik v sredino postavi kocko, šal, kapo, vilice, nož in seveda čokolado. Prvi igralec, ki vrže šestico, se loti rezanja čokolade. Nadeti si mora kapo in šal ter z vilicami in nožem razrezati čokolado, nato pa z vilicami pojesti vsak košček posebej. Ostali ta čas mečejo kocko naprej in prvi, ki dobi šestico, prevzame kapo in šal ter se loti čokolade. Igra se nadaljuje, vse dokler čokolade ne zmanjka.

SLEDI VRVI IN UGOTOVI,
KATERE VOZLE SO ZAVEZALI
TABORNIKI. NA ČRTO NAPIŠI
IME VOZLA.

Katarina Smolej

Petra Grmek

ŠPELA

GAŠPER

META

NEJC

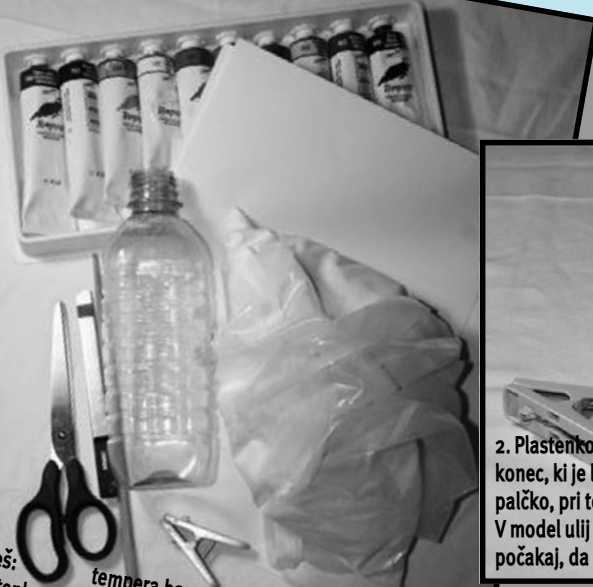
TINE

GG delavnica

Maja Strnad

Držalo za papir - rožica

1. Potrebujes: tempera barve, mavec za ulivanje, škarje, nož, prazno plastenko, papir, leseno palčko, ščipalko za perilo, lepilo.

2. Plastenko najprej umij in jo posuši, nato pa ji odreži spodnji konec, ki je lahko poljubno velik. Ščipalko za perilo nalepi na palčko, pri tem pa pazi, da se bo ščipalka še vedno lahko odpirala. V model ulij gosto maso iz mavca, v sredino postavi palčko in počakaj, da se strdi.

3. Ko se mavec strdi, odstrani plastiko. Pomagaj si z nožem. Tako si dobil lonček in steblo rožice. To dvojce pobarvaj. Iz papirja izreži velik cvet, ki ga pobarvaj v pisanih barvah.

4. Cvet nato nalepi na ščipalko in držalo za papir je pripravljeno.

SOS Sestri odgovarjata sotrpinom

V tem mesecu sva prejeli naslednjo "alarmantno" (beri: zaskrbljujočo) pošto:

Jaka Bevk - šeki

V: Hoj!

Kuhla in Kahla vajina rubrika je res the best! Pišem vama že drugič in upam, da mi bosta tudi tokrat znali pomagati. Torej, stara sem 16 let in dajejo me problemi. Zadnje čase me vsaka stvar spravi s tira. Večkrat čutim nekakšno kombinacijo jeze in ljubosumja s kančkom žalosti. Po šoli krožijo o meni neke neresnice, nekdo se resno zafrkava z mano, in če me je hotel razjeziti, mu je to vsekakor uspelo. Morda sem za vse kriva sama, ker mi je pomembno, kaj si drugi mislijo o meni.

Še večji problem, pa je moja najboljša prijateljica. Najboljša??? Prijateljica??? No, zadnje čase se obnaša zares čudno! Postala je tako vzvišena, polna same sebe in izgleda, kot da nisem več dovolj dobra zanjo. Včasih sva se skupaj smejali stvarim, zdaj pa ona samo še zavija z očmi in mi daje občutek, kot da sem najbolj neumna na svetu! Kaj naj naredim? Poizkušala sem se že pogovoriti z njo, pa se ni obneslo. Mogoče se je pač spremenila, se ne ujame več z mano in ne moreva biti najboljši prijateljici. Kaj pa jaz vem?

LP, A.

V: Hehoj!

Ne pišem vama zaradi sebe, ampak zaradi moje sošolke in njenega problema. Opazila sem oziroma so tudi drugi sošolci, da je v zadnjem času izgubila kar nekaj kilogramov. Že prej je bila suha, velika, s popolno postavo. Zdaj pa je res pravi okostnjak. V šoli nikoli ne je, vsa bleda je in brez energije. Bojim se, da je punca zabredla v kakšne motnje hranjenja. Če bo še naprej hujšala, res ne vem, kaj lahko naredim, da ji pomagam. Ne vem, kako tega ne opazijo tudi njeni starši in učitelji v šoli. Bojim se, da bodo oni ugotovili, ko bo že prepozno!

Zaskrbljena sošolka

O: Živijo A.!

Kar se tiče govoric, ki krožijo o tebi, se nanje ne oziraj. Resnico veš ti in samo ta je pomembna. S časoma boš prešla tudi to obdobje in ti to, kaj si drugi mislijo o tebi, ne bo več tako zelo pomembno. Hkrati pa je tudi to, da veš, kaj čutiš - jezo, ljubosumje in žalost, zelo pozitivno. Če se vseh teh čustev zavedaš, potem lahko tudi kaj ukreneš - najprej zadevo sprostí na plan, malo cepetaj, se deri sredi zasneženega travnika, boksaj v visečo vrečo ... in bo kmalu bolje. Glede "najboljše prijateljice" pa je zadeva dokaj normalna. Naše poti se srečajo in nekaj časa tečejo skupaj, potem se pa lahko tudi razidejo, ni nujno, da za vedno, pa vendar. Najbolje, da jo postaviš pred dejstvo in vprašaš, čemu sprememba v odnosu, kaj se dogaja in zakaj je takšna, pa boš vsaj vedela pri čem si - ali je še vredno preživljati čas z njo, ali pa je čas poiskati si prave prijatelje. Srečno!

O: Pozdravljena skrbna sošolka!

S tvojim zadnjim stavkom je odgovor kot na dlani. Torej, da starši in učitelji ne bi ukrepali, ko bo že prepozno, zberi pogum in stopi do šolske psihologinje, socialne delavke, kar koli. Če imaš prav in ima deklica motnje prehranjevanja, je to največ, kar lahko storiš. Poleg tega, če sta si s to deklico dokaj blizu, bi bilo na mestu, da se skušaš najprej pogovoriti z njo ali kakšno njeno res dobro prijateljico. Z več informacijami boš lažje presojala in se odločala za nadaljnje korake. Vsekakor plamenito od tebe, da si nama pisala in da te skrbi za sošolje. Hvala ti!

Faca

Maša Eržen

Dunja Vidič

Neca

Neca je 13-letno dekle, ki ima svoj delavnik poln raznih hobijev, od hip-hopa do tenisa, ob vsem tem pa najde čas še za tabornike, kjer je že od 4. razreda. Je zelo zgovorna, živahna, vedno polna energije. Ob njej čas vendno mine, kot bi mignil. Taborniških tekmovanj se z veseljem udeleži, tudi če je v vodu, ki gre na tekmovanje, edina punca. Neca je članica rodu Srebrnih krtov Idrija, aktivna pa je v vodu Čokolino Mafija.

Poleg taborništva se ukvarjam še ... s plesom, hip-hopom, z igranjem tenisa in veroukom.

Ko bom velika, bom ... profesorica telovadbe.

K tabornikom sem prišla ... ker so mi zanimivi, smo veliko v naravi, ker je cela moja družina že obiskovala tabornike.

Če bi se opisala z eno besedo, bi rekla da sem ... komunikativna.

Če bi ujela zlato ribico in bi mi dala le eno željo, bi si želela ... da bi šla v Avstralijo.

Če bi bila žival, bi bila ... bolha.

Če bi šla na katerikoli koncert, bi šla na ... Shakiro.

Moja najljubša barva je ... modra.

Moja najljubša knjiga je ... Harry Potter.

Moj najljubši film je ... Cukrček.

Najraje jem ... pico, pire.

Najraje na svetu imam ... kokice.

Moja prva ljubezen je bila ... naj ostane vodova skrivnost.

Na ljudeh najbolj spoštujem ... poštenost.

Svojima vodnicama sporočam ... da sta fajn in da komaj čakam zimovanje.

Splošne taborniške šege in navade

V razdelitvi šeg in navad lahko opazimo, da obstajajo splošne šege in navade. V več kot petdesetletnem taborniškem delu so se v naši organizaciji ustalile nekatere splošne navade, ki se prenašajo iz generacije v generacijo. Mnogo teh navad je žal že izginilo, veliko se jih je spremenilo ali pa so v zadnjih letih nastale povsem nove. Mnogo šeg je zaradi globljega pomena prešlo v šege. Naj naštejemo nekaj teh navad, ki so tako običajne in splošne, da se jih sploh ne zavedamo več. Te navade

so: starešina rodu, prostovoljnost, vozal na rutki, rodov prapor, vsak dan dobro delo, pesem za rojstni dan, taborniški korak, tikanje, pesem, totem, mrmranje, imena šotorov in še mnogo drugih.

Dam ti ga v dar. Za spomin in v znak prijateljstva!

Tokrat bo govor tekkel o taborniški rutici, točneje o vozlu na njej. Rutica se lahko zaveže okoli vratu na več načinov. Lahko uporabimo klasični vozal, še bolje pa je, da svojemu prijatelju zavežemo vozal prijateljstva, ali pa mu v dar podarimo prav poseben obroček. Splošno znano je, da ti lahko vozal prijateljstva razdre le tisti, ki ti ga je napravil. Narediti vozal prijateljstva je torej skoraj obvezna veščina. Obstaja pa tudi kar nekaj načinov izdelave obročkov za na rutico. Najbolj poznana je opičja pest, ki se uporablja že zelo dolgo. Zadnja leta so v modi tudi lesene ščipalke (oziroma kljukice

po domače), na katere napišemo svoje ime, rod iz katerega prihajamo, ime akcije, posvečilo, lahko pa jo malce opremimo s figuricami ali različnimi okraski. Pomen vozla na rutki ima lahko tudi globlji pomen. Vozal na rutki nas spominja na to, da moramo vsak dan narediti dobro delo. Pogosto si ga zavežemo, da ne pozabimo, kaj moramo tisti dan nujno storiti.

Taborniška rutica je zame svetinja. Brez nje ne morem biti na taborniški akciji in brez nje se počutim skoraj gol. Niti občutek ni isti. Veliko mi pomeni vozal prijateljstva in obročki, ki sem jih sam naredil. Tisti, ki me poznajo, vedo, da vsakomur, ki je moj prijatelj, z veseljem zavežem vozal prijateljstva ali pa mu v znak le-tega podarim prav poseben obroček. Zanimivo pa je, da nikakor ne morem narediti vozla prijateljstva drugače, kot da se postavim za hrbet osebe. Ne gre drugače, pa če se še tako trudim.

DELAVNIČAR SVETUJE:

Kako narediti vozel prijateljstva?

Potrebujemo:

- kadidata z rutico okoli vratu,
- če je kandidat previsok, pride prav tudi pručka.

Kako narediti opičjo pest?

Potrebujemo:

- približno 1,3 metra vrvice;
- malo trša vrvice (npr. za obešanje perila) olajša delo;
- škarje.

AVANTURA

Misija 007 zaključena

Glas svobodne Jelovice, tradicionalno zimsko orientacijsko tekmovanje, letos v prav posebnih izvedbi.

Foto: Marko Prelec

Več kot 300 tabornikov iz cele Slovenije se je 6. januarja zbralo v Škofji Loki. Nekaj najpogumnejših je prišlo na gorenjski konec že v petek zvečer.

Tekmovanje je dobilo uradno podobo ob 8. uri zjutraj z zborom in pozdravom ekip pred OŠ Ivana Groharja. Takoj za tem pa so se ekipe že pripravile na prvi štart.

Petčlanske ekipe so tekmovali v petih kategorijah: GG moški, GG ženske, PP moški, PP ženske in Grče. Najprej so jih čakali testi iz topografije, nato pa orientacijski pohod z dodatnimi nalogami (testi preživetja v naravi, prve pomoči, prehod hitrostne etape in iskanje ranjenca). Poleg povsem pričakovanih panog je bil letos pripravljen tudi zabavni del. V skladu z datumom je bila izbrana najbolj B(I)ond ekipa, tekmovalci so reševali test o tajnem agentu 007 in streljali z zračno puško.

Najboljši so prejeli zanimive pokale in lepe nagradami. Tako je minil še en zanimiv ponoletni vikend v dobri družbi tabornikov in sonca.

Diana Novak

Foto: SINi

Izjava glavne organizatorke:

60 prijavljenih ekip! Kaj lepšega si lahko želim po menjavi vodstva in v novi vlogi? To je res lepo in zgovorno število, da smo v preteklosti delali dobro. Tudi letos smo se trudili, da tekmovanje ostane na ravni, ki smo je vajeni. In mislim, da smo delali dobro. Sicer smo imeli nekaj manjših pritožb na rezultate in nekaj težav na eni izmed KT, vendar so tekmovalci vseeno doživeli Jelovico kot pozitivno in zabavno.

Torej, drugo leto se bomo ponovno trudili in naproti novemu Glasu svobodne Jelovice stopam s pozitivnimi mislimi!

Tudi 37. Jelovica bo!

Jerca Bernik

Mnenje

Glas Svobodne Jelovice, za marsikoga težko pričakovano prvo tekmovanje v letu. To tekmovanje je odlična priložnost, da taborniškimi prijateljem zaželiš srečno novo leto, od kakšne luštne tabornice dobiš objem in morda tudi poljub, se malce sprehodiš v naravi in se imaš res fino. Letošnja Jelovica je bila odlična, kot vsaka dosedanja. Odlična udeležba, fenomenalno vreme (snega nismo preveč pogrešali), super postavljena orientacija, odlični organizatorji, slastne palačinke in še bi lahko našteval. Razlogov za neudeležbo na Glasu Jelovice enostavno ni. Vsem načelnikom GG toplo priporočam, da naslednje leto pripeljejo svoje GG-je na to tekmovanje, saj je v prvi vrsti namenjeno prav njim in temu primerna je zahtevnost orientacije. Se vidimo naslednje leto na že 37. Jelovici!

SINi

Kaj ti je bilo na Glasu Jelovice 2007 najbolj všeč?

Jernej Moderer - Jeffrey, steg Ljubljana 3, ZSKSS, 21 let

Najbolj mi je bila všeč izjemna odprtost in sprejemanje drugačnih s strani tabornikov. Sem pa tudi prvič doživel tako velik delež najdenih kontrolnih točk na orientacijskih tekmovanjih.

Matej Novak, RSK Škofja Loka, 12 let

Meni je bila najbolj všeč proga in kontrolna točka, kjer smo s puško streljali v tarčo.

Erika Kozamernik, RST Domžale, 14 let

Najbolj mi je všeč, ker se ful zabavamo. Najbolja zabavno pa je bilo, ko je Anja skoraj padla v potok ob prehodu čez most. Zadela je edino luknjo na mostu. Palačnike so bile zelo dobre in tudi fantje so bili prijazni in simpatični.

Žiga Ževart, RJZ Velenje, 15 let

Proga je bila zelo adrenalinska in pustolovska. Palačinke so bile zelo dobre, všeč pa so mi bile tudi ljubljanske tabornice.

Foto: Marko Prelec

Jure Česnik, RKV Postojna, 15 let

Dobra družba, dobra lokacija, in če že ni bilo snega, je vsaj posijalo sonce. Pohvale tudi dobri organizaciji tekmovanja.

Jaka Mavri, RAJ Cerkno, 12 let

Všeč mi je bila orientacija, posebej hitrostna etapa, čeprav nismo bili najhitrejši. Dobre so bile tudi palačinke in koktejl. Tudi film James Bond mi je bil zelo všeč.

Aktualno

Preživeli

Taborniško društvo Rod kraških j'rt iz Sežane bo konec aprila 2007 organiziralo drugi taborniški »reality game« - PREŽIVELI 2007, ki bo nadgrajnja prvega tovrstnega dogodka, ki ga je društvo organiziralo v letu 2005. Projekt Preživeli 2007 bo potekal med 27. aprilom in 1. majem 2007, nekje v naravnem okolju, ki ga ponuja pestra, a pogosto neprijazna kraška pokrajina. Nekaj najpogumnejših se bo za štiri dni podalo v naravo. S seboj bodo imeli le obleko, spalno vrečo, nož, znanje, iznajdljivost in dobro voljo.

Zamisel za Preživele se je porodila med taborniki, ki so želeli popestriti dogajanje v domačem okolju in hkrati mlade motivirati za spoznavanje naravnega okolja in možnosti preživetja v njem. Prvi dogodek je doživel velik uspeh. Na Preživele 2005 se je prijavilo več kot dvajset mladih, komisija pa je nato izbrala dvanajst tekmovalcev, ki so se konec aprila odpravili na dogodivščino, ki je od njih zahtevala štiri dni preživetja v naravi, pri tem pa so lahko vzeli s seboj le žepni nož in spalno vrečo. Za organizacijo in izvedbo dogodka je skrbelo okoli 30 ljudi, zainteresirani oziroma širša javnost pa so lahko tekmovanje spremljali prek spletnih strani. Projekt je bil tudi medijsko zelo odmeven in je prejel nagrado za najboljšo taborniško akcijo leta 2005, Skavt Peter, ki jo podeljuje Zveza tabornikov Slovenije.

Vse to so razlogi, zakaj smo se odločili za ponovno organizacijo dogodka, ki smo mu dodali nekaj novih pravil, razširili in popestrili pa bomo tudi spremljevalni program. Na strani www.prezivali.si si preberite splošna pravila Preživelih 2007 in se prijavite!

Samo Gec, vodja projekta

Od Rodov

Jelkovanje pomurskih tabornikov v Ljutomeru

V Ljutomeru se je 29. decembra na taborniškem praznovanju zaključka leta zbralo 43 medvedkov in čebelic v spremstvu 12 vodnic in vodnikov iz vseh treh pomurskih rodov: Rodu vedri Prleki, Rodu Vidra in Rodu veseli veter.

Po zboru pred taborniškimi prostori smo se šli potepat po ljutomerskih ulicah ter pridno izpolnjevati naloge, ki nam jih je zaupal sam Dedek Mraz. Seveda nam je uspelo premostiti vse prepreke in Dedku Mrazu dokazati, da smo pravi taborniki. V zahvalo za pomoč nas je razveselil s svojim obiskom.

Njegov prihod smo stežka pričakali. Ko je končno prispel, smo mu najprej podarili svoja darila in mu pokazali skice terena, ki smo jih sami narisali na železniški postaji, da bo kasneje vedel, kam mora naprej. Nad presenečenjem in himno MČ je bil Dedek Mraz tako navdušen, da nas je, preden je nadaljeval svojo pot, tudi on obdaril.

Ob svojem obisku nam je obljubil tudi tisto, kar letošnjo zimo najbolj pogrešamo. Vsi držimo pesti, da bo snega, če ga že ne bomo videli v naših krajih, na pretek vsaj na že težko pričakovanem zimovanju.

Marička, Kravica in Sašek

Nočni pohod 07

Člani rodu Srnjak iz Logatca smo se 19. januarja zbrali pred taborniško kočjo, da bi odgazili zdaj že tradicionalni zimski nočni pohod. Čeprav gazenja res ni bilo, smo se vseeno imeli zares super. 42 tabornic in tabornikov se nas je z baklami podalo v neznano in po eni uri in pol hoje, nas je na vrhu Sekirice že pričakal topel čaj, s katerim smo si z največjim užitek omreli dušo in telo. V nadaljevanju nas je pot vodila še mimo logaških skalanic, kjer smo zaplesali pozdrav snegu (Upamo, da nas bo uslišal in da se bomo letos še kmalu sankali!), nato pa smo se po nadaljnji dobri uri hoje vrnili na štart. Vse vzpone smo brez težav premagali najmlajši in tudi tisti že malce starejši taborniki. Akcija je dobro uspela, saj sta pohod organizirala dva sposobna PP-ja, ki sta že dolgo člana našega rodu in jima izkušenj ni manjkalo. Za konec še lep pozdrav in veliko nočnih pohodov v letu 2007!

kEKc

Aleš Cipot
arhiv Majde Pšunder

INTERVJU

Pogovor z Majdo Pšunder - redno profesorico na Filozofski fakulteti Univerze v Mariboru

"Zavzemam se za participativno vzgojo enako-pravnega partnerstva"

Življenje naše sogovornice je splet ugodnih okoliščin. Imela je krasne starše, ima enkratnega moža, ima sina, na katerega je izjemno ponosna, ima razumevajočo snaho in dva čudovita vnuka. Njena izobrazbena pot se je po osnovni šoli nadaljevala v gimnaziji in na fakulteti. Ko je začela s svojo pedagoško službo, jo je vleklo v nadaljnje izobraževanje, ki ga je, ob podpori domačih, tudi realizirala. Opravila je magisterij in doktorat. Zaposlena je na Filozofski fakulteti Univerze v Mariboru in ima naziv redne profesorice. Delo, ki ga opravlja, ima zelo rada. Da je lahko aktualna v stikih z mladimi ljudmi, sodelavci in kolegi,

se mora strokovno in znanstveno izpopolnjevati. Prosti čas izrablja športno, rada ima smučanje, plavanje, golf in pohodništvo. Pot na Pohorje jo sprošča in napolni z energijo. Mimogrede, v svojem otroštvu je bila tudi tabornica. Z mariborskim odredom Ukročena reka je taborila na tabornem prostoru nedaleč hrvaškega Pulja. Zase pravi, da je srečen človek: "Moj biološki razvoj sta zaokrožila vnuka, izobrazbene cilje sem dosegla, služba je še vedno izziv, imam prave prijatelje, lep dom, pa tudi zdrava sem. Ali ni to sreča?"

Vzgoja je proces, ki se prične v družini, nadaljuje pa med drugim tudi pri tabornikih. Kako vplivata različna načina vzgoje - konzervativni in liberalni - na izoblikovano osebnost človeka?

Konzervativno vzgojo verjetno razumeva v slabšalnem pomenu besede, ko vzgoja temelji na tradicionalno postavljenih vzorcih vedenja, v katerih je mlad človek poslušen in podrejen avtoriteti (kdorkoli že to je: oče, mama, vodnik, starešina). Liberalno vzgojo pa verjetno razumeva kot vsedopuščajočo vzgojo, ko je mlad človek enakopraven član družine, skupnosti in družbe, ko lahko sodeluje, pripominja, soustvarja pa tudi provocira in uveljavlja svoj prav. V tem kontekstu lahko rečem, da nobena skrajnost ni dobra. Samo prva oblikuje poslušnost in podrejenost, samo druga pa človeka brez omejitev. Pravšnja bi bila vzgoja, ki bi otroku in mlademu človeku omogočala, da razvija svoje potenciale v okviru dogovorjenih pravil, norm in okvirov obnašanja, pri čemer otrok in mlad človek te okvire obnašanja sooblikujeta.

Kako naj reagira vodnik na obnašanje mladega tabornika, ki želi vedno biti v središču pozornosti - ne strinja se z igro, ki jo predlaga vodnik, nima potrpljenja, da bi poslušal do konca ipd.? Kje so razlogi za tako vedenje?

Taborništvo je urejena organizacija, ki deluje po določenih pravilih. Vsak, ki postane član te ugledne organizacije, sprejme tudi pravila njenega delovanja. Če bi se ozrla na razmišljanje, ki sva ga opredelila kot "konzervativna" vzgoja, bi bilo vsako odstopanje od dogovorjenih pravil sankcionirano in če bi razmišljala še povsem "liberalno", bi

dopustila vsako možnost odstopanja in to odstopanje razložila kot različnost. Posamezniki želijo izstopati, biti v središču pozornosti in nagajati, kar je sicer značilnost predšolskega obdobja in še kakšnega pubertetniškega izbruha. Takšno početje posameznikov pa daje jasno slutiti, da posameznik ni dovolj socializiran in ne zmore ali noče konformnega vedenja. Razloge za takšno vedenje lahko iščemo v posameznikovem primarnem okolju, v katerem je bilo dopuščeno, lahko tudi spodbujano neparticipativno delovanje. Ko vodnik prvič zazna kakršnokoli nekonformnost posameznika, ga prijazno opozori, ko se to zgodi drugič, bi bilo prav, da bi se o motečem dogodku pogovorila, seveda na samem. V tem pogovoru je potrebno predočiti vsak "za" in "proti" ter dogovoriti meje nadaljnjega medsebojnega dela, ki nujno sledi skupnim ciljem. Doreči pa je treba tudi posledice kršenja dogovora.

Avtokratski vzgojni odnos - slaba popotnica za otroka

Običajno pravimo, da se vse začne in konča v družini. Zanimivo je, da je v zadnjem času predvsem mama tista, ki prakticira avtokratski stil vzgojnih odnosov v družini. Kje so razlogi?

Družina je izjemno pomemben dejavnik vzgoje. V njej potekajo pomembni procesi, ki odločujoče vplivajo na otrokov razvoj: posnemanje, kot najelementarnejša oblika vzgoje, identifikacija, v kateri se ponotranjajo vzorci vedenja v družini, socializacija, ki jo razumemo kot včlanjanje v družino (pa tudi v druga okolja) in učlovečenje, pa seveda tudi vzgojni odnosi. Nekatere razi-

skave res kažejo, da se vloga ženske v družini spreminja. Če ste ugotovili, da je mama prepoznavna kot veliki "jaz", ki prepoznavno enosmerno komunicira z ostalimi člani družine (določa, odreja, zapoveduje), bi lahko k temu pridala še babico, ki je v nadpolni družini pogosto zapovedovalna. Babica je takšna lahko zato, ker ji mladi to dovolijo in omogočajo, mama pa verjetno zato, ker ob službenih obveznostih prevzema še družinska opravila in skrb nad otroki. Ob tem ji zmanjkuje časa in svojo racionalnost ureja z zapovedmi.

Kadarkoli se v družini uporablja avtokratski vzgojni odnos, ne glede na to, kdo ga izvaja, je to slaba družinska klima in slaba popotnica za otroka. V takem odnosu je otrok odrasli v malem, ne pa otrok z vsemi svojimi značilnostmi. Odrasli, ki je rasel v avtokratskem vzgojnem odnosu, bo najverjetneje v življenju uporabljal povsem enake vzgojne prijeme, čeprav bo zatrjeval, da avtokratskega delovanja ne sprejema.

Kakšne so običajno posledice anarhičnih vzgojnih odnosov v družini, kjer je otrok vedno v ospredju?

Anarhični vzgojni odnos omogoča pedocentrizem, omogoča torej otroku, da je v središču dogajanja. Pri zaželenem in dolgo pričakanem otroku se to lahko dogodi. Če družinska vzgoja ne doreče vzgojnih prijemov, ne postavlja vzgojnih okvirov in omogoča, da se svet vedno vrti

okrog otroka in tako kot želi otrok, v takem okolju otrok ne more prepoznati življenjskih omejitev in se ne nauči prilagajati. Vsako drugo okolje izven družine pa takemu otroku predstavlja oviro, ker ljudje pač vedno ne moremo biti glavni, prvi in edini. Prilagajanje utegne takemu otroku, mladostniku in odraslemu povzročati socialne težave.

Kakšen vzgojni stil pripočate tako vodniku v taborniških vrstah kot učitelju v šoli?

Kot pedagoginja, žena, mama in babica se zavzemam za participativno vzgojo enakopravnega partnerstva. Družina lahko uspešno funkcionira, če se člani medsebojno pogo-

varjajo, usklajujejo svoja pričakovanja in cilje ter postavljajo skupne okvire, v katerih je jasno prepoznana obveznost, možnost, dolžnost in pravica vsakega člana družine. Ne vidim razloga, da se tak postopek ne bi dal izvesti tudi v drugih okoljih (v šoli na relaciji učitelj - učenec, dijak, študent, ali v taborniški vrstah na relaciji starešina, vodnik - taborniki). Vsak, ki se z vzgojo ukvarja profesionalno ali neprofesionalno (pa naj gre za starešino, vodnika, učitelja, mamo, očeta) daje vzgoji del sebe, svoje pridobljene življenjske zgodovine, svojega znanja, sposobnosti in spretnosti. In vsak bi moral vedeti, da je vzgoja vedno namerna in nenamerna dejavnost.

Namerna vzgoja ima določen cilj in prepoznavne poti do cilja, nenamerna vzgoja pa temelji na zgledu. Če smo odrasli dober zgled, če imamo jasne cilje, ki jim želimo slediti, če zaupamo sebi in v naših sobesedniških iščemo enakopravnega partnerja, potem smo gotovo na dobri poti.

Izostanek pogovora o spolnosti med starši in otroki ni ustrezna pot

Kakšen je vaš pogled na vzgojo, kjer starši konzervativnejših nazorov, v bojazni, da bi otroka obvarovali pred prezgodnjimi spolnimi odnosi, otroku poskušajo onemogočiti dostop do tovrstne literature, obiskovanje spornih internetnih strani in TV programov, da ne omenjam izostanka vzgojnih pogovorov med starši in otrokom na to temo.

Razumem starše, ki jih skrbi nenadzorovan dostop do različnih oblik pornografije in "spolnih poučitev", ne morem pa razumeti staršev, ki jim je pogovor o spolnosti, pa tudi o pornografiji, "tabu tema". V času, ki ga živimo, je dostop do različnih informacij izjemno hiter. Zato bi morali starši otroke o spolnosti poučiti dovolj zgodaj, da ne bi sprejemali grobih in trdih informacij od drugod. Že v predšolskem obdobju starši otroka poučijo o različnosti spolov in vlogi spolnih organov, ob pogledu na nosečo žensko razpredajo misli o ljubezni, zrelости, zanositvi in porodu, ob izvrstnih knjigah pa omogočijo otroku razumevanje tako zelene informacije "Kako sem prišel na svet?" Poučiti ga treba tudi o možnih spolnih zlorabah in pornografiji. Če starši tega ne zmorejo, ne znajo ali nočejo, morajo poiskati pomoč. ■

Tabor na obisku

Bilo je tistega oktobra ...

Oktobra 1989 je na ustanovnem taboru nastala Četa moravške doline, ki je delovala pod okriljem odreda Skalnih taborov iz Domžal. Prva pomembnejša akcija se je zgodila že v začetku naslednjega leta, ko je 30 članov dva dni taborilo na Rakitovcu, v poletnem času pa so skupaj z Domžalčani taborili v Bohinju. Leta 1991 je v Ob-ljubljanski območni organizaciji nastal nov rod, Rod moravške doline.

3-dnevni hajk na Veliko Planino

Med letom je zabavno

Ves čas je v rodu prevladovala mlajša generacija, ki je pod vodstvom vodnikom obiskovala tedenska srečanja, na katerih so bile v ospredju taborniške vsebine, nastalo pa je tudi rodovo glasilo Plamen. Tedenska srečanja se odvijajo v sobici, ki jo je rodu odstopil Kulturni dom Moravče.

Rod ima tudi svojo hiško, ki služi raznim srečanjem, v okolici pa je članom omogočeno igranje odbojke in nogometa, lokostrelstvo ter vožnja s kanuji na manjšem ribniku.

PP-ji in RR-ji so zelo dejavni, vsak mesec si namreč organizirajo kakšen hajk, poučen izlet ali kaj podobnega, kar mlademu vodstvu vlija motivacijo za nadaljnje delo in krepki prijateljske vezi med njimi.

Zimovanje

Rod moravške doline Moravče

Moravčani v akciji

Vsako leto v rodu organizirajo dve večji akciji, taborjenje in zimovanje, ki sta namenjeni sprostitvi, spoznavanju novih krajev in ljudi, v prvi vrsti pa varovanju narave.

Vrhunec taborniškega leta je za Moravčane zimovanje, kjer je udeležba tradicionalno razmeroma visoka, saj se ga udeleži okoli 50 članov. Že dvanajst let se z veseljem vračajo na Pohorje.

Letna taborjenja organizirajo na različnih koncih Slovenije. Taborili so že ob morju, v Bohinju, pa ob Kolpi in Krki. Lani so bili v Nomnju pri Bohinjski Bistrici.

Člani rodu so sodelovali na tradicionalnem pohodu Po nagelj na Limbarsko goro, organizirali pustovanja in smučarske sejme, z veseljem pa se udeležijo tudi različnih taborniških tekmovanj, delovnih akcij, izletov in drugih prireditev.

Taborjenje Nomenj pri Bohinjski Bistrici

Najbolši sem na belih strminah

S skupnimi močmi

Rod moravške doline že dve leti uspešno sodeluje z Rodom mlinskih kamnov iz Radomelj. Z njimi so na primer organizirali dve taborjenji, tudi zadnje v Nomnju, v prihodnosti pa načrtujejo še tesnejše sodelovanje.

Rod moravske doline je razmeroma majhen rod, kar pa vsekakor ni ovira za pestro dogajanje. Pravzaprav jim to omogoča, da delujejo kot malce večja družina - vsi se med seboj dobro poznajo in se imajo radi. V letošnjem letu v Moravčah delujeta dva voda MČ, en vod GG ter kluba PP in RR.

Pogovor z Dejanom Medvedom, načelnikom rodu

V letošnjem letu si prevzel vodenje rodu. Kakšni so tvoji načrti za prihodnost?

V prihajajočem obdobju si želimo, da bi na izobraževanjih pridobili čim več novih vodnikov, prevzeli vse funkcije v rodu in tako razbremenili starejše člane. Poleg tega želimo povečati članstvo.

Kako pa nameravate pridobiti nove člane?

Na začetku letošnjega leta smo skupaj z rodом iz Radomelj organizirali propagandni tabor, ki je bil precej uspešen, zato želimo, da bi to preraslo v navado. Vsekakor pa moramo poskrbeti tudi za to, da obdržimo v svojih vrstah te, ki so že naši člani.

Kako pa je s člani, ki naj bi prevzeli pomembnejše funkcije? Jih je dovolj?

Predvsem računamo na člane, ki so trenutno še GG-ji, ampak bodo kmalu prestopili med PP-je.

Delovna akcija na tabornem prostoru ...

Postroj vodnikov- MIRNO!!!

Ponosni smo na našo taborniško kočico
Hajk GG-jev na Bled

Nina Kušar
arhiv RMD

Struktura rodu

MČ	13
GG	4
PP	8
RR	7
GRČE	12
SKUPAJ	44

Vodstvo rodu

Starešina: Silvo Smolnikar
 Načelnik: Dejan Medved
 Blagajnik: Ivica Krulc
 Tajnik: Bojana Dorič
 Načelnik MČ: Andreja Medved
 Načelnik GG: Aljaž Juvančič
 Načelnik PP: Jaka Cerar
 Načelnik RR: Matej Obrhan
 Vodnica MČ: Janja Juvančič

Na mladih svet stoji

Vodstvo rodu je precej mlado, predvsem to velja za vodnike, nekaj pomembnejših funkcij pa opravljajo taborniki, ki so tu že od samega začetka. Brez njihove pomoči seveda ne bi šlo, posebej pa gre poudariti marljivo delo starešine, Silva Smolnikarja.

KOSOBRIŃOVI PRIPRAVKI Kosobrin

Ocvrta jabolka

Testo: 2 dcl mleka, 1 rumenjaka, 5 g sladkorja, 100-120 g moke, 5 g olja, sneg iz 1 beljaka; 60 g maščobe za cvrtje, 10 g sladkorja v prahu, 3/4 kg jabolka.

Iz mleka, rumenjaka, sladkorja, moke, olja in snega napravimo omletno testo. Jabolka olupimo, zrežemo na kolesčke, odstranimo peščiča, jih pomočimo v pripravljeno testo in ocvremo na vroči maščobi. Še vroče potresemo s sladkorjem v prahu.

Jabolčna omleta

Potrebujemo: 1/8 l mleka, 1 rumenjaka, 10 g sladkorja, 30 g moke, sneg iz 1 beljaka; 2-3 jabolka; 2 g maščobe za posodo; 10 g sladkorja v prahu.

Iz mleka, rumenjaka, sladkorja in moke napravimo omletno testo in mu narahlo primešamo sneg.

Jabolka olupimo in zrežemo na male kocke. Testo vlijemo prst na debelo v pomaščen pekač za omlete in ga potresemo z jabolki. Ko je na eni strani pečeno, ga obrnemo in opečemo še na drugi strani. Pečeno omleto preganemo (nadev naj bo znotraj), potresemo s sladkorjem in takoj serviramo.

Pečena jabolka

Jabolka si lahko spečemo tudi na ognju ali v žerjavici, podobno kot krompir, lahko pa jih zavijemo v alufolijo in jih spečemo v žerjavici. V žerjavici ne smejo biti več kot 20 minut, ker bodo drugače zoglenela.

Dober tek!

KEMIJA V TABORNIŠTVU

Lea Repič

Jaka Bevk - Šeki

Strahopeten poper

Potrebščine:

- posodica s poprom,
- večji kozarec vode,
- košček mila,
- plastičen pladenj (globok naj bo od 1 do 2 cm).

Izvedba:

Vodo zlijemo na pladenj. Počakamo, da se gladina umiri in nato enakomerno potresemo poper po površini vode. S koščkom mila se dotaknemo vodne gladine. Poper se bo umaknil proti robu pladnja, kot da bi se prestrašil mila.

Razlaga:

Milo lahko popolnoma izniči površinsko napetost vode. Ob stiku mila z vodno površino se ga nekaj raztopi in pomeša z vodo. Molekule mila se vrinejo med molekule vode. S tem se močno zmanjšajo privlačne sile med vodnimi molekulami. Površinska napetost se kot opna napihnjenega balona "razpoči" in "skoči" proti robu pladnja, kjer je "pritrdjena". Pri tem s seboj potegne poper, ki mirno plava na gladini vode. ■

Vozli (2. del)

Mrtvi vozlel

Mrtvi vozlel (najlonski vozlel, pašnjak, Bowline) je vozlel, ki nam lahko reši življenje, vendar nam ga lahko tudi vzame, če ga zavežemo narobe!

I) Uporaba:

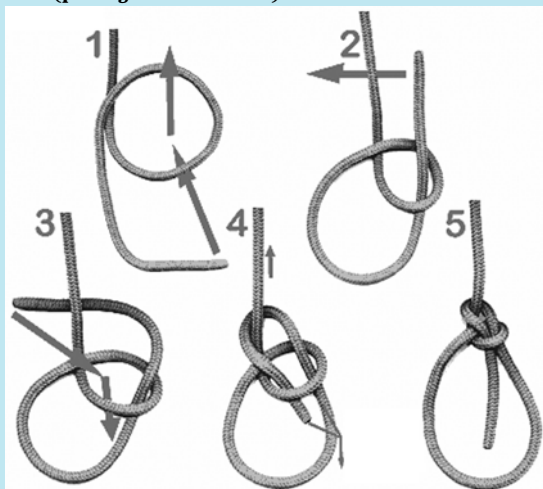
- 1) plezanje (namesto plezalnega pasa),
- 2) hoja v gorah (prvi in zadnji član naveze, tudi pri plezanju),
- 3) privez barke na pomol.

II) Lastnosti:

- 1) nezategljiv,
- 2) napačno narejen je lahko zelo nevaren.

III) Kako naredimo vozlel?

(pomagamo si z sliko)

- 1) Naredimo krogec (jezercje z vrvo in gremo s koncem vrvi pod njim).
- 2) Nato s koncem vrvi ovijemo nosilno vrvo.
- 3) Ko pridemo okrog nosilne vrvi, gremo z drugim koncem vrvi skozi isti krogec kot pri prvi stopnji.
- 4) Vozlel zategnemo tako, da primemo nosilno vrvo in obe vrvi, ki gresta v krogec, ter zategnemo nosilno vrvo in drugi dve v obratno smer (nosilno gor, drugi dve dol).
- 5) Ko imamo zategnjen vozlel, naredimo s koncem vrvi polvozel (varovalni vozlel) okrog druge vrvi, ki potuje v krogec. Mrtvega vozla brez končnega varovalnega vozla NIKOLI ne uporabljamo, saj se brez varovalnega vozla zanka zategne ali podre!
- 6) Paziti moramo, da je zanka ravno prav velika! Če je zanka preširoka, lahko pademo skozi njo, če je preozka, pa se lahko z njo zadušimo.

Preden se odločimo za uporabo mrtvega vozla, moramo vedeti, kako ga narediti in se nato prepričati ali je pravilno narejen. Ko je vozlel narejen, se še enkrat prepričamo, ali smo naredili varovalni vozlel, saj je lahko od tega odvisno naše življenje!

Zanimivi februarski dogodki

Planet Merkur bomo v začetku meseca lahko opazovali na zahodni strani večernega neba. Navidezno bo od Sonca najbolj oddaljen 7. februarja, zato bo to tudi najbolj primeren čas za opazovanje. Kot dober orientir nam bo služila Venera, ki tedaj sveti kot zvezda Večernica. V teh dneh lahko s pomočjo daljnogleda ali teleskopa navidezno tesno ob Veneri opazujemo tudi planet Uran, ki sveti v svoji značilni modri barvi. Veneri se bo 19. februarja navidezno pridružila Luna in kot ponavadi spet ustvarila zanimivo kompozicijo na večernem nebu. Okoli polnoči med 23. in 24. februarjem bo prvi krajec Lune prekril Plejade (okultacija). Tudi ta dogodek se bo zgodil na zahodni strani neba.

Februar bo postregel z zanimivimi dogodki na nebu (slika: P.K.)

Komet Mc Naught je presenetil

Nihče ni pričakoval, da bo komet Mc Naught, ki so ga avgusta lani odkrili avstralski astronomi, postal tako svetel, da ga bo moč opazovati s prostim očesom. Še več - postal je eden najsvetlejših kometov v zadnjih sto letih. Komet je bil nekaj dni viden celo iz naših krajev, na internetu pa je moč najti pravcate galerije slik tega kometa. Komet je trenutno možno opazovati le z južne poloble.

Ena izmed prelepih slik kometa Mc Naught, ki jih lahko najdete na internetu.

IMETI VOD GG

Zimska pustolovščina?

Z malo sreče bomo tudi letos doživeli kakšno snežinko ali dve. Če pa bele odeje v nižinah ne bi bilo dovolj, se s svojim vodom vedno lahko odpravite nekoliko više in združite na primer gradnjo igluja z izletom in dnevno-nočno dogodivščino. Ne pozabite se topla napraviti, potem pa kar brž na delo.

Načrt gradnje

Najprej poiščite primeren in raven prostor ter steptajte sneg v krogu (premer 1,5 metra). Pozor: prevelik iglu se lahko neizkušenim "zidarjem" hitro podre.

S palico narišite pravokotnike v velikosti 30 x 40 cm. Z lopato večkrat zarežite po robovih okoli pravokotnika (debelina snega naj bi bila okoli 20 cm).

Nato zidake počasi odlučite od podlage. Če se zidak razloži, ga prihranite za končno oblikovanje, ko boste z manjšimi deli zapolnili vse manjše odprtine v steni.

Ko odrežete kakih deset zidakov, lahko začnete postavljati kocke po obodu steptanega kroga.

Odločite se, kje bo vhod in kje bodo okna, nato za vhod pustite primerno odprtino, lahko pa ga tudi nekoliko podaljšate navzven. V tretji ali četrti vrsti pustite odprtine za okna. Vsako naslednjo vrsto zidakov polagajte za tretjino ploskve bolj proti sredini nastajajočega igluja, dokler ne pridete v višino glave.

Na tej višini bo ostala le še manjša odprtina, za katero odrežite primerno veliko ploščo in jo previdno prenesite na vrh igluja.

Ko je plošča položena, postane konstrukcija igluja precej močnejša. Če sneg ni dovolj trden, lahko na vrh kupole položite tudi nekaj palic in jih prekrijete z odrezanimi kockami snega.

Na koncu zapolnite vse odprtine med zidaki z ostanki snežnih zidakov, ki so se zdrobili pri rezanju. Iglu lahko na koncu utrdite še z nekaj lopatami snega in ga poškopite z vodo, ki bo po mrzli noči ustvarila ledeno povezavo med posameznimi kvadri.

Po opravljenem delu si vod nedvomno zasluži okrepčilo in spanec, kot ga ne doživi vsak - v igluju.

p.s.: Za več oseb boste verjetno potrebovali več iglujev!

Vir: <http://www.mladinska.com>

Barbara Bačnik - Bača

ZABAVNA ISKRICA: Štirje Italijani so lani skonstruirali prvi čokoladni iglu v naravni velikosti. Iglu je bil visok 1,65 metra in je tehtal 3600 kilogramov. Zgrajen je bil v obliki tradicionalnega inuitskega zavetišča in sestavljen iz približno 330 čokoladnih opek. Za izgradnjo so potrebovali kar 23 ur. Čas za izgradnjo sneženega igluja pa je približno tri ure.

Cilji dogodivščine:

- utrditi vodov duh, povezanost med člani voda;
- izpopolniti sodelovanje in timsko delo;
- demokratičnost odločanja;
- delitev dela;
- pridobiti zaupanje v samega sebe;
- zaupanje v svoje znanje;
- izmenjava izkušenj;
- doživeti dogodivščino.

Človek človeku PRISLUHNE

Brina Krašovec

Kljub vsej tehniki, ki nam omogoča brezžično komunikacijo na daljavo, smo še vedno ljudje, socialna bitja, ustvarjeni za sobivanje z drugimi živimi bitji. Dandanes je ritem življenja hiter. To pomeni, da nam pogosto zmanjkuje časa zase, kaj šele za druge ljudi, ki so ravno tako željni naše pozornosti. Zadovoljevanje telesnih potreb še za srečno in zadovoljstvo ni dovolj. Ljudje imamo tudi psihološke potrebe, ki so sicer preproste, vendar prav tako nujne za preživetje.

To nam najbolje pokažejo otroci, ki na različne načine skušajo pritegniti našo pozornost. V zimskem času so v taborniških vrstah atraktivna zimovanja. Sicer je letošnja zima bolj podobna pomladi, pa vendar se bo marsikateri vod odpravil na zimsko večdnevno druženje.

Za veliko tabornikov iz vrst MČ je ravno zimovanje prvo samostojno večdnevno bivanje brez staršev, v družbi vodnikov in tabornega vodstva. Taki otroci potrebujejo še posebej veliko pozornost. Ni dovolj, da imajo urnik natrpan z najrazličnejšimi aktivnostimi - potrebujejo tudi pohvalo, nasmeh, prijazen dotik, veliko ljubečih besed in dovolj spodbude, da se počutijo varne in brezskrbne. V nasprotnem primeru so, kljub zadovoljenim telesnim potrebam, nemirni, nagajivi in celo nasilni. Neprierno se obnašajo, ker se počutijo nezaželeni, se dolgočasijo, želijo pritegniti našo pozornost, pogrešajo svojo družino itd.

Pomembno je, da upoštevamo njihova čustva in občutja, se jim posvetimo, jim dajemo možnost, da so pri dejavnostih, ki jih izvajamo, uspešni. Pomagamo jim samo takrat, kadar pomoč potrebujejo. Omogočamo jim, da so aktivni pri vseh dejavnostih, zato moramo program prilagoditi potrebam in interesom otrok. Uvajamo novosti in zanimive dejavnosti, ki otroke privlačijo in jih ne dolgočasijo. Včasih se nam kot vodjem zdi stvar, ki smo jo pripravili, izredno zanimiva, otroci pa so zanjo nezainteresirani, zato je zelo pomembno, da pri pripravi dejavnosti upoštevamo želje otrok, ne pa lastnih.

Pomemben je osebni kontakt, prijazen pristop, nekaj motivacijskih besed, s katerimi jih pričramo in v njih prebudimo zaupanje. Čas, ki ga prebijemo z mladimi, ni nikoli izgubljen. Upočasnijo nam ritem življenja in odkrivajo drobne radosti. Želim vam veliko nepozabnih počitniških doživetij, če se odpravljate na zimovanje, pa veliko belih snežink, tistih z neba in tistih v vaših srcih. ■

Stoletnica gibanja, ki želi ustvarjati boljši svet ...

Amerikanec

Leta 1907 je lord Robert Baden-Powell odpeljal četico 22 mladih fantov v starosti od 9 do 17 let na prvi tabor na otok Brownsea. Devetdnevni tabor med 1. in 9. avgustom je odlično uspel in potrdil Baden-Powellova razmišljanja o vzgoji mladih fantov, ki jih je oblikoval na podlagi svojih izkušenj iz burskih vojn v Južni Afriki, kjer je Mafeking obranil tudi s skupino mladih izvidnikov, in študija izkušenj drugih gibanj za mlade iz tistega časa (tudi Setonove ideje gozdomišlva). Svoje izkušnje je še isto leto zapisal v knjigi Skavtstvo za dečke (Scouting for Boys). Tako se je rodilo gibanje, ki danes, skoraj sto let pozneje, šteje 28 milijonov mladih po vsem svetu.

„Četa dečkov je bila razdeljena v "vode" po pet, pri čemer je bil najstarejši deček vodnik. Taka organizacija je bila skrivnost našega uspeha. Vsak vodnik je bil v celoti odgovoren za ravnanje svojega voda, ves čas v taboru in izven njega. Vod je bil celota za delo in igro in vsak vod je taboril na ločenem kraju. Dečkom je bilo dano, da "svojo čast" izvajajo ukaze. Odgovornost in tekmovalno kosanje sta bila tako vzpostavljena in zagotovljeno dobro napredovanje v celi četi iz dneva v dan.

„Disciplina je bila na koncu zelo zadovoljujoča. "Sodišče časti" je bilo postavljeno, da bi zaslišalo vsakega kršilca discipline, vendar ni bilo nikoli potrebno. Kot prvo, so dečki dali "svojo častno", da si bodo prizadevali dati od sebe najboljše, in kot drugo, starejši dečki so postali odgovorni za obnašanje dečkov svojega voda. In to je delovalo odlično dobro." (iz zapiskov R. Baden-Powella)

Tik pred svojo smrtjo je v svojem zadnjem sporočilu še enkrat zapisal temeljno idejo skavtskega gibanja: ustvarjati boljši svet.

„Vendar - na pravo pot do sreče boš prišel, ko boš znal dajati in svojo srečo deliti z ljudmi. Poskusi in pusti ta svet nekoliko boljši in lepši, kot je bil, ko ti je bil zaupan. Tako bo tvoja smrt mirna in umrl boš vesel, z občutkom, da svojega časa nisi zapravil, pač pa da si naredil vse, kar je bilo v tvoji moči. To je pravi pomen mota "Bodi pripravljen!", živeti in umreti srečno. Drži se skavtske obljube, vedno - celo potem, ko zrasteš v moža - in Bog naj ti pomaga." (Zadnje sporočilo R. Baden-Powella).

Baden-Powell

Prvega avgusta 2007 bomo stopili v novo stoletje skavtstva. V letu 2007 pa bomo praznovali stoletnico gibanja. Aktivnosti v tem letu naj sledijo misli ustanovitelja. ■

Razpisi

Organizatorji in izvajalci letnih taborjenj - Vabilo k udeležbi na modularnem seminarju

Komisija za vzgojo, izobraževanje in delo z odraslimi organizira modularni seminar za organizatorje in izvajalce letnih taborjenj. Seminar je namenjen vodstvom taborjenj, zaradi modularne izvedbe pa so vsebine posameznih modulov zanimive tudi širše: za vodnike, načelnike, starešine in druge člane rodov.

Na seminarju bodo obdelana naslednja tematska področja:

- vzgojni namen in vsebinski program (prvi modul),
- organizacija (drugi modul),
- varnost in zakonodaja (tretji modul).

Konkretne teme znotraj tematskih področij bodo v treh modulih obravnavane glede na povratno informacijo s strani rodov (vprašalnik). Moduli bodo potekali po zgornjem vrstnem redu 8. marca, 22. marca in 5. aprila v Ljubljani, v sejni sobi ZTS oziroma na lokaciji v neposredni bližini. Moduli bodo trajali 3 šolske ure (45 minut), od 17. do 20. ure.

Kotizacija za udeležbo znaša 5 evrov na osebo na modul in pokriva stroške napitkov, gradiv, potrdil o udeležbi in organizacije seminarja.

Prijave pošljite na znanje.rutka.net, kotizacijo pa plačate na modulu samem ali pa na TRR ZTS: 02010-0014142372, sklic na št. 00-10501+ šifra rodu. Prijave so možne vsaj pet dni pred začetkom modula oziroma do zapolnitve mest (25). Dodatne informacije v pisarni ZTS.

Udeleženci bodo po vsakem modulu prejeli potrdilo o udeležbi na modulu, po udeležbi na vseh treh modulih pa tudi potrdilo o udeležbi na celotnem seminarju.

Rodovom, katerih člani vodstva taborjenja se bodo udeležili tretjega modula seminarja, bo Zveza tabornikov Slovenije na podlagi popolne prijave taborno izmeno potrdila, s tem pa bodo vodstvo in vodniki upravičeni do odgovornostnega zavarovanja.

Komisija predvideva tudi možnost mentorstva, na podlagi katerega bi udeleženci vseh modulov po izvedenem taborjenju in opravljeni evalvaciji pridobili certifikat o zmožnosti (kompetenci) organizacije taborjenja oziroma izvajanja programa na taborjenju.

NOT 2007

Rod Močvirski tulipani vas pričakuje na nočnem orientacijskem tekmovanju NOT 2007. Kakor vsako leto vse tudi letos čakajo topotesti in vrisovanje, med vrtačami, grapami, slemei in potoki pa reševanje testa prve pomoči, signaliziranje v Morsejevi abecedi, prehod minskega polja in hitrostna etapa.

Kdaj: 24.-25. marec 2007; prijave 24. marca do 16. ure.

Kje: okolica Ljubljane.

Kategorije: POPOTNICE - od 16 do 20 let (let. roj. '87-'91), POPOTNIKI - od 16 do 20 let (let. roj. '87-'91), GRČICE - od 21 let (let. roj. '86 in starejše), GRČE - od 21 let (let. roj. '86 in starejši), KORENINE - povprečna starost članov ekipe je 30 let ali več, ekipe so lahko mešane.

Prosimo, da se starostnih omejitev držite! Starost udeležencev bomo preverjali, zato potrebujete s seboj osebni dokument s sliko (osebno, voziško izkaznico ali potni list).

Prijave: Prijavnico najdete na spletni strani <http://not.rutka.net>. Prijave pošljite do petka, 16. 3. 2007, na naslov: Tanja Potočnik, Tržaška 51, 1.vhod, 1000 Ljubljana, ali po e-pošti na potocnik.tanja@gmail.com, 031-337-497.

Prijava ekipe je veljavna le, če je poleg prijave še fotokopija položnice s plačano štartnino in zagotovilo načelnika oziroma starešine rodu, da se bodo njihove ekipe vedle v skladu s taborniški zakoni. Tiste, ki se boste prijavi prek e-pošte ali po telefonu, prosimo, da pošljete po e-pošti skenirano položnico oz. potrdilo o plačilu. Na položnico vpišite pod sklic: 00 222303-šifra rodu (če šifre ne poznate, vprašajte na ZTS).

Štartinina: 50€ (11.982,00 SIT). Nakažite jo na naslov: Društvo tabornikov Rod Močvirski tulipani, Tržaška 74, 1000 Ljubljana. Številka transakcijskega računa: 02083-0018701966 (do 16. 3. 2007).

Sportident: Čipe si lahko izposodite ob prijavi. Kavcija znaša 20 • (4.792,80 SIT), ki jo ob vrnitvi čipa dobite nazaj, razen v primeru izgubljenega ali poškodovanega čipa. Uporabljajte lahko tudi lasten čip, vendar vas prosimo, da to navedete v prijavnici.

Več informacij najdete na <http://not.rutka.net>, lahko pa se obrnete tudi na vodjo tekmovanja Leo Kavalič, lea.kavalic@guest.arnes.si, 040-270-330.

ŠKLTB 2007

Škalska Liga, Ka Te Briga 2007

To, da "Škalska liga" tudi letos bo, že vsi vemo. Najbrž pa mnogi ne veste, da se je datum tekmovanja prestavil na **31. marec 2007!**

Prijava ekip je možna do 23. 3. 2007 na spletni strani ali preko telefona 041/519-744.

Torej, če se radi zabavate, kaj novega naučite, imate radi adrenalin, ali pa bi radi spoznali kakšnega novega prijatelja in živite v duhu taborništvu, ste vabljeni tudi na letošnje tekmovanje!

Bolj podrobne informacije o tekmovanju kmalu na <http://skalska.rutka.net> in v naslednji številki Tabor-a!

Lep pozdrav, "ka te briga!"

Nina Medved

Kolumni

Boris Mrak

Kaj si pravzaprav želimo?

3.

Če smo se do sedaj še lahko nekako izmaknili misli o počasnem umiranju našega dragega planeta, se zdi, da je letošnja zima tukaj s samo enim namenom: da nas opomni, da je situacija veliko resnejša.

V poročilih vedno znova gledamo prispevke o spremembah po svetu, ki tako ali drugače vplivajo na svetovni bruto domači proizvod, a novinarji vedno nekako pozabijo omeniti, da če se človek ne bo ustavil in zamislil, si bo uničil edini prostor za življenje. In kam bo narcisoidna človeška rasa lahko šla potem? Naštejmo nekaj primerov. Medvedi v Švici ne morejo spati in si zato iščejo hrano tudi tako, da ogrožajo okoliške kmete. Srečo imajo le medvedi in ježki v živalskih vrtovih, ki jim delavci nekako še uspejo priskrbeti živež. V Piranu se oglašajo sirene zaradi previsoke plime, Tartinijev trg je bil zalit in poslovneži so v službo odstopicali kar z visokimi ribiškimi škornji. Vsepovsod po svetu se višajo temperature, led na Antarktiki izginja in se ne obnavlja. Neka ženska v Španiji doživlja neverjetne frustracije zaradi rjavih žuželk, ki ji zaradi pretoplega vremena naseljujejo vse stene v hiši; živi v neprestanem strahu, da bi ji katera od teh živalic padla za vrat. In vse kar skrbi gospoda Schwarzeneggerja, pomembnega politika iz Kalifornije (Kdo drug bo rešil svet lažje kot Terminator? *I'll be back, baby, if I'll have anywhere to come to.*), ki poroča o milijardi dolarjev škode v proizvodnji agrumov in še okoli 180 milijonov dolarjev škode na jagodah ter avokadu. V istem prispevku so z veliko skrbjo povedali tudi, da se bo zaradi globalnih sprememb svetovni bruto domači proizvod zmanjšal za okoli 30 odstotkov in da je to naravnost ekonomska katastrofa.

Po vsem svetu nam živali in rastlinstvo dajeta vedeti, da smo se neke močno zmotili in da bi morda lahko vse še popravili, če bi takoj zdaj (ne točno zdaj, prejšnjo sekundo) prenehali uporabljati vso tehnologijo, ki smo jo razvili izključno za ugodje. Bojim se, da si takšnega luksuza ne moremo več privoščiti in bomo morali resno razmisliti o boljši osveščenosti o ekoloških problemih. Ne le to, morali se bomo tudi marsičemu privaditi in se pokesati za škodo, ki jo je človeštvo kot celota storilo naravi, ki je bila tukaj že toliko pred nami. Ali pa lahko storimo edino zadevo, ki nam bo potešila srce, če se zgledujemo po filmu *Štoparski vodnik po galaksiji*: vzamemo rjave papirnate vrečke, si jih povežemo na glavo in čakamo na konec sveta, ki prihaja čez ... 5 minut ... 4 ... 3 ... 2 ... 1.

Vsi vemo in se zavedamo, da je letošnje leto leto praznovanj in častiljivih obletnic: 150-letnica rojstva Lorda Roberta Baden-Powella in 100-letnica svetovnega skavtskega gibanja, katerega del smo tudi slovenski taborniki. In v letu, ko praznujemo tako pomembne obletnice, bi člani taborniške organizacije morali posvetiti posebno pozornost kakovosti delovanja naše organizacije. Če to želimo ali ne, je naša organizacija nenehno deležna presojanja učinkovitosti in uspešnosti. In kdo nas ocenjuje? To so vsi udeleženci, ki so na tak ali drugačen način povezani z organizacijo. Tisti, ki nam zagotavljajo sredstva (država, donatorji, sponzorji), osnovni uporabniki naših programov (mlajši člani) in ne nazadnje tudi starejši člani, ki sodelujejo pri izvajanju naših programov in nemotenemu delovanju organizacije. To smo seveda tudi mi sami in to v taki ali drugačni vlogi. Največkrat ocen o svojem delu ne vidimo, o njih največkrat tudi nič ne slišimo, se pa odražajo na drugačen, posreden način. Če udeleženci z delom taborniške organizacije niso zadovoljni, potem se nam začne zmanjševati obseg sredstev, potrebnih za naše delo, začnemo izgubljati ugled v družbi, zmanjšuje se nam število članstva, raste nezadovoljstvo med članstvom itd.

Vsi člani imamo pravico enakopravno sodelovati pri upravljanju taborniške organizacije, direktno ali indirektno. To pa pomeni, da imamo pravico samostojno razmišljati in ocenjevati naše skupno delo ter tudi dolžnost, da predlagamo rešitve za izboljšanje našega dela. Seveda pri tem nastane težava, ker v taborniški organizaciji nimamo izdelanih in oblikovanih meril in standardov uspešnosti, ki bi omogočila objektivno oceno našega dela. Povsem jasno je, da bi bilo najbolje učinkovitost in uspešnost organizacije meriti z absolutnimi in objektivnimi merili, kar pa vedno ni mogoče, še posebno v organizaciji, kakršna je taborniška. Uporabiti bi morali tudi subjektivna merila. Izdelava takih meril in standardov uspešnosti bi morala biti prednostna naloga vodstva organizacije, kajti le-ta imajo tudi pomemben usmerjevalni vpliv na vse člane organizacije (ve se kaj v organizaciji šteje, za kaj se kaže zavzemati itd.). Česar ne znamo meriti, tega ne znamo obvladovati.

Toda kot stvari sedaj stojijo, teh meril očitno ne bomo imeli še nekaj časa (kako vesel bi bil, če se motim) in ocene posameznikov, vključno z menoj vred, bodo temeljle zgolj na subjektivnih in primerjalnih ocenah, za katere pa ni nujno, da so povsem pravilne. Če želimo, da se bo taborniška organizacija hitreje prilagajala spremembam tako v zunanjem kot notranjem okolju, se moramo o zaznanih težavah pogovarjati, razpravljati in se naučiti predvsem pravilnega odzivanja na vplive iz okolja in pravočasnega spreminjanja organizacije. Taborniška organizacija bo uspešna samo takrat, ko bo dovolj prožna, gibčna, prilagodljiva in dejavna.

Kam po denar?

Možni viri financiranja društev

V tem prispevku se bom osredotočil na možne oziroma dostopne vire za financiranje društev, saj je to področje še vedno posebno pereče za večino društev v Sloveniji.

Raziskavo, ki je temelj za ta članek je pripravil Olimpijski komite Slovenije in je zajela več deset različnih, predvsem športnih društev, vendar pa je raziskava posebej uporabna za taborniška društva - rodove in ZTS.

Trenutno v strukturi prihodkov športnih društev še vedno prevladujejo prihodki, pridobljeni od sponzorjev (69 odstotkov), vendar vztrajno padajo, saj se pojavlja vedno več društev, število podjetij pa ostaja enako. Sledijo proračunska sredstva s 13 odstotki, katerih delež se sicer v državnem proračunu povečuje, a se kljub temu realno zmanjšujejo. Edina kategorija prihodkov, ki narašča, so prispevki, ki jih vplačajo gospodinjstva (članarine, vavnine, prostovoljni prispevki staršev, nakup vstopnic za tekmo, nakup opreme, ki jo prodaja društvo itd.).

Prvim desetim najbolj uspešnim panogam se prihodki še vedno povečujejo (prve tri panoge zavzemajo kar 30-odstotni delež), medtem ko ima povprečno društvo vedno manj prihodkov.

Če pogledamo, koliko je kdo pripravljen plačati za šport, pa dobimo naslednjo sliko: v raziskovanem obdobju (leto 2005) so celotni izdatki za športno sfero znašali nekaj manj kot 480 milijonov evrov, od tega so zasebni izdatki znašali kar 82 odstotkov (podjetja 17 % in gospodinjstva 66 %). Javnih izdatkov je bilo samo 18 odstotkov. Gospodinjstva so za storitve (npr. aktivne počitnice, javne prireditve, vavnine, tečajnine, članarine), ki jih lahko ponudijo društva, plačala debelih 56 milijonov evrov.

Društva imajo običajno nerealna pričakovanja (posebno v ZTS) glede sredstev, pridobljenih od sponzorjev, saj je raziskava pokazala, da delež sponzorskih sredstev v strukturi prihodkov pada že nekaj let. Pomembna sponzorska sredstva dobivajo samo največje olimpijske športne panoge. Ista raziskava je pokazala, da so lokalne skupnosti nosilci gradnje športne infrastrukture (enako velja za nešportna društva) in da za to namenjajo vedno več sredstev.

Mednarodna

Nina Kušar

Slovaški taborniki iščejo skupino **približno petnajstih tabornikov** iz Slovenije, s katerimi bi **konec junija** izvedli izmenjavo. **Dvotedenski projekt** bo financiran s stani Evropske unije, namen izmenjave pa je spoznavanje druge države, njenih kulturnih in naravnih znamenitosti ter spoznavanje novih prijateljev.

Za zainteresirani čimprej vzpostavite kontakt z **Martinom Kovalikom** (naslov spodaj), da boste lahko zagotovili nemoteno pripravo projekta in pravočasno začeli usklajevati program.

Martin Kovalík,
Bratislavská 6, 080 01 Prešov, Slovakia
E-naslov: martinkovalik@yahoo.com
Telefon: 00421 908 622 505

Evropski regijski pisarni WOSM in WAGGGS v letu 2007 pripravljata vrsto konferenc in seminarjev, ki jih sponzorirata Evropska komisija in Evropska unija. Vsi, ki bi se katere od teh konferenc radi udeležili, lahko več informacij najdete v katalogu na spletnem naslovu <http://www.europak-online.net/EP1106/OVERVIEW-S-E-2007-E.pdf>, mi pa vam ponujamo pregled teh dogodkov v naslednjih mesecih.

- **10th European Management Seminar**
10.-16. marec 2007, mednarodni skavtski center Kandersteg, Švica.
 Stroški: 250 CHF + stroški prevoza.
- **North - South Network**
 Skupno srečanje WAGGGS in WOSM za izmenjavo informacij med nacionalnimi organizacijami v Evropi,
17.-18. marec 2007, Edinburgh, Velika Britanija.
 Stroški: še niso znani.
- **Dare To Dream**
 Poudarek bo na programu raziskovalk in raziskovalcev ter grč, njihovih možnosti, izmenjavi dobrih praks, itd.,
 april 2007.
 Stroški: še niso znani.
- **Strategy Workshop**
 Pomoč nacionalnim organizacijam, ki vzpostavljajo strategijo razvoja,
pomlad 2007, lokacija se določi po dogovoru.
 Stroški: 150 EUR + stroški prevoza.

ZOT reportaža:

Enajstič z Enajsto na ZOT!

Tema meseca

Mjedved

Tekmovanje se je pričelo že v petek, 26. januarja, na OŠ Bratov Polančičev v središču Maribora, kjer se je do večera zbralo 26 ekip. To za ZOT ni ravno malo in organizatorji smo držali pesti, da bomo lahko za tolikšno število tekmovalcev pripravili tekmovanje še enkrat zabavno in dovolj težavno, da se bodo naslednje leto znova vrnili. Ekipa so se počasi nabirale in razposlali smo jih na uvodno orientacijo po Mariboru, ki je štela za razvrščanje štartnih mest ekip za naslednji dan, dobili pa so tudi malo občutka za naše mesto in ga spoznali. Nato so se tekmovalci spoprijeli z vrisovanjem in ToTi testom, ki je bil letos morda le za odtonek pretežek, odgovori pa so bili letos prav gotovo med najbolj zabavnimi: Ne fantje, STPM se v originalu ni imenoval Sex Tequila Pivo Mm ... pa kaj bi to. Ob enajsti uri so se pričele tudi karaoke, ki jih je povezoval Slavc. Najprej se je zdelo, da bo masa tekmovalcev, ki je samo opazovala dogajanje kar prespala zadevo, a so se počasi opogumili in začeli prevzemati mikrofona. Eden za drugim so prihajali, tako organizatorji kot tekmovalci, in na koncu si prišel že na pravo čakalno listo, da si lahko dobil v roke tista dva vroča mikrofona in s pomočjo projekcije na platno zablestel kot zvezda. Večina se je

Minilo je deseto leto, enajsti ZOT. Sploh ne znam povedati, koliko ljudi, volje in energije se je v tem času izmenjalo pri pripravi tekmovanja, ki se je preprosto začelo kot inštruktorski projekt Vindija in nadaljevalo kot eno izmed tekmovanj, ki so med taborniki po vsej Sloveniji dobro poznana.

pravila v tople spalke do 2. ure, nekaj najbolj zagretilih organizatorjev pa mikrofonov ni izpustilo iz rok prav do jutra in tako smo le redki odspali vsaj nekaj uric.

Nov dan se je pričel in štarti ekip so se pričeli že ob zgodnji sedmi uri, ko so si ekipe najprej prerisale kontrolne točke na zemljevid in že odhitele po napol zasneženem Mariboru do zmage. Dan je bil fantastično sončen, je pa tudi pihalo in tako so se po končani tekmi kontrolorji vrnili prav premražen, tekmovalci pa tudi dobre volje. Letos se je velik del tekmovalcev vrnil v časovnici, kar pomeni, da proga le ni bila pretežka in da nam je tudi sneg ni zagodel, ki je zapadel komaj kak dan pred tekmovanjem - seveda posebej za našo obletnico. Čemu bi drugače padal sneg ob tako toplih temperaturah?

Tekmovalci so se nato pogreli ob toplem kosilu in počakali na rezultate. Podelili smo nagrade za najboljše in diplome za vse tekmovalce, ki so bile tokrat okrašene z motivom medvedka. Ko smo se zbrali za zadnjo fotografijo, vsi preostali tekmovalci in organizatorji, smo se ravsuli po vsej avli šole, tako da nas niti en fotograf ni mogel dobiti v objektiv. Pa smo pač naredili dva škljoca in tako nismo izpustili nikogar. Ko so se ekipe nato odpravile nazaj domov, nas je čakalo še spomladansko

čiščenje vse šole, ki je minilo prav hitro in ob smehu, nato pa smo si privoščili, kot se za obletnico spodobi, še posebno ZOT torto in tako zaključili enajsti ZOT.

V imenu vseh organizatorjev bi se rada zahvalila vsem ekipam, ki so se udeležile tekmovanja in poskrbele, da je bil enajsti ZOT pika na "i" vseh teh let. Kaj naj drugega rečem kot to, da je bila ena prava taborniška obletnica z vsemi potrebnimi elementi: velikim številom ekip, izvrstno izvedbo, dobro voljo in torto. Le česa bi si lahko še želeli?

Zagreti tekmovalci na progii. Foto: Žabac

Zahvaljujemo se tudi vsem sponzorjem: Radio City, Gimpex d.o.o., Razgoršek pohištvo, MCA, OŠ Bratov Polančičev, Košaki.

Preveč, preveč je lepih tabornikov. Foto: Žabac

Zmagovalna ekipa grč na podelitvi. Foto: Žabac

Tekmovalci so se letos dobro pripravili na tekmo. Foto: Gogi

Posebne medvedkaste diplome. Foto: Mjaved

Jasna Vinder, vodja tekmovanja

Letošnji ZOT je minil v znamenju naše pravljичne številke: enajst. Mislim, da nam je uspelo še eno dobro tekmovanje. Presenečena sem bila nad visokim številom ekip, ki so se letos udeležile ZOT-a. Upam, da smo tekmovalcem dali vse, kar so pričakovali in da se bodo ZOT-a še kdaj udeležili. Veseli me, da vidim vsako leto nekatere iste obraze, ki se vračajo na tekmo, kar pomeni, da delamo dobro. Zdi se mi, da se je letos večina ekip dobro pripravila na tekmo in naloge, saj nihče ni posebej izstopal v neznanju. To je dobro, saj je na tekmovanjih vedno več ekip, ki se hodijo tja le zabavat in gledat, kako to izgleda. S tem se krade čas in dobra volja organizatorjev. Letos sem bila vodja tekmovanja drugič, zato je bila priprava že kar rutinirana. Tudi večina ostalih organizatorjev je že bila v tej vlogi, ki jo je opravljala letos. Zato upam, da smo naredili čim manj "začetniških" napak.

Anketa

Kolikič ste bili na ZOT-u?

Fantastičnih 5:

"V tej zasedbi drugič. Drugače pa ni treba ničesar več omenjati ... hehe."

Malinovi:

"Prvič. Zakaj smo šele prvič, pa res?"

KPD Zenica:

"Od leta 1997. Smo imeli tudi majce z napisom "Zakaj skakal bi čez plot, če lahko gremo na ZOT?!"

Gregor Vinder, traser

11. ZOT, 10. trasiranje. Pri progi, ki se začne v centru mesta, je najbolj pomembno, da se tekmovalce čim prej spravi iz mesta in asfalta v gozd in na stezice. Teren ni dopuščal dosti izbire, treba je bilo vijugati med vikendi in vinogradi, seveda ograjenimi, in iskati zaplate gozda, v katere bi se dalo skriti kontrolne točke, pri tem pa paziti, da ne nabiješ po nepotrebem preveč višinske razlike. In če smo progo trasirali v začetku januarja v kratkih rokavih, jo je na tekmi še samo dodatno začinil sneg. Vse je lepo pobelil in na ta način prekril očitne stezice ter vsak malo bolj strm breg spremenil v drsalnico, ni pa resneje otežil gibanja. Proga orientacijsko ni bila zahtevna, zato smo si dovolili malo predrznosti in grčam malo zategnili časovnico. Kljub temu je tretjini ekip uspelo priti v časovnici skozi, kar pomeni, da nismo pretiravali. Mislim, da nam je uspelo pripraviti lepo progo, ki je potekala po stezicah in grebenih vinorodnih gričkov severno od Maribora, od koder se je marsikje odpiral lep razgled na mesto in Pohorje. Tako, da ni bila pretežka gozdovnikom, a še vedno zanimiva za grče.

Za poseben ZOT, posebne majčke. Foto: Mjaved

Mjedved

Dobra reklama

Pri organizaciji ZOT-a sem tokrat nekoliko bolj aktivno sodelovala drugič, obakrat kot predstavnica za stike z javnostjo (se pravi, sem delala dobro reklamo) in bila sestavljalka ter ocenjevalka ToTi testov. Tako sem pravzaprav nevede prešla iz GG časov, ko sem zmrzovala na kontrolnih točkah, v čas, ko lahko pomagam, da je na koncu tekmovanje prijetno in zabavno za vse - tako tekmovalce kot organizatorje.

Sprašujem pa se, kolikšno vlogo igra moja naloga pri prijavi ekip na tekmovanje in koliko sploh lahko vzpodbudim ljudi, da se nam pridružijo in doživijo naše tekmovanje v polni luči in ne samo po fotografijah v Taboru. Priprave na ZOT se pričnejo že v septembru, se pravi skoraj pet mesecev pred "akcijo", takrat, ko se v Taboru objavi prva novička o tem, da se bo tekmovanje tudi v letošnjem taborniškem letu odvijalo tega in tega datuma, da se ve, da Enajsta ne spi. Sledi nekaj mesecev ležernega izležavanja, ko samo čakam in tu in tam poskrbim, da se objavi kaj tudi na Rutki, pa da se posodobi naša spletna stran. Nato se nekoliko pomučim in sestavim uradni razpis, ki ga lahko bodoči tekmovalci zasledijo v Taboru novembra ali decembra, kjer pa še vedno manjka končna lokacija, ki vedno ostane skrivnost prav do januarja. V decembru se prične dirka za mediji, ker se vedno potrudim, da dobi tudi širša javnost nekaj novic o tem, kaj taborniki počnemo, in da ne ostanemo skriti pred potencialnimi člani. Mislim si, da vsaka objava v časopisu ali izjava na radiju ne bo storila prelomnice, a pogosteje, ko se bo slišalo o naši dejavnosti, večkrat, kot bo spregovorjena dobra beseda, bolj prepoznavni bomo. Medijev pravzaprav ni tako lahko pripraviti do tega, da bi poročali o nas, se pa vsako leto odzove kar nekaj novinarjev in tako imam le občutek, da se ne trudim zaman. Zadnji mesec, januar, poteka predvsem v vzdušju dajanja izjav za radije in pripravljanja zadnje novičke za Tabor, v kateri se razkrije naša velika skrivnost - lokacija. Takrat se vprašam, ali sem tabornike dovolj uspešno obvestila o tem, da se na naše tekmovanje spleča pokukati, če ne drugega, zaradi karaok.

In potem, ko ničesar ne zafrknem in ne zamudim nobenih rokov objav, čakam. Čakam, da se tekmovanje odvijne, ker šele takrat ugotovim, ali je bila reklama lažna (kakor sem obljubljala, bil je sneg) in ali je celotna ekipa organizatorjev uspela dovolj dobro poskrbeti za tekmovalce, jim pripraviti nepozabna dva dneva ter jih napolniti z energijo in dobro voljo. Potem namreč vem, da ne morem narediti nič več, ker je najboljša reklama to, da se imajo ljudje z nami fenomenalno dobro.

Pogumna kontrolorja, ki ju je skoraj odpihnilo, a sta se vrnila. Foto: Mjedved

Na karaokah ni manjkala niti Y.M.C.A. Foto: Mjedved

Ekipe organizatorjev in torta. Foto: Mjedved

Tekmovallec pod napisom ZOT, ki je z nami že leta in leta. Foto: Mjedved

Anketa

Pugy

Dan razmisleka

"Vsak dan bom storil/a kaj koristnega"

22. februar - Svetovni dan razmisleka

Robert in Olive

22. februar je dan, ko se je leta 1857 rodil ustanovitelj Skavtskega gibanja Robert Stephenson Smyth Baden-Powell, na isti dan, 32 let kasneje, pa še Olave St. Clair Soames, Baden-Powellova žena in od leta 1930 načelnica dekliške skavtske organizacije. V počastitev obeh obletnic rojstva skavtinje in skavti po svetu ta dan obeležujejo kot dan razmisleka. Z različnimi aktivnostmi na osebni ravni, v vodu, rodu, lokalni skupnosti ali na mednarodni ravni prispevajo k udejanjanju zamisli o boljšem svetu.

"To je dan, ko razmišljamo o veliki svetovni skavtski družini, ki ji pripadamo, o tistih mladih, bratih in sestrah, ki so po krivdi okolja, v katerem živijo, prikrajšani za tisto, čemur rečemo mladost, prijateljstvo, zdravje, možnost za izobraževanje. To je dan, ko razmišljamo, kako lahko spreminjamo svet na bolje, kako lahko odgovorimo na potrebe vseh pomoči potrebnih mladih. To je dan, ko okrepiamo našo odločenost, da bo svet za nami boljši, kot smo ga

našli," sta dan razmisleka pospremila Lesley Bulman, načelnica WAGGGS-a, in Eduard Missoni, generalni sekretar WOSM-a.

In kako sami spreminjamo svet na bolje? Kaj nam pomeni zaveza (ki jo damo kot medvedki in čebelice v obljudi), da bomo vsak dan storili nekaj koristnega? Je dobro delo samo očitna pomoč pomoči potrebnim?

BiPi-jeva ideja skavtstva je v samo jedro delovanja postavila dobro delo (*doing good*). Kot dobro delo je pojmoval drobna dejanja pozornosti oziroma naklonjenosti do drugih, ne glede na to, ali gre za prijatelje ali popolne neznance. Ta ideja je bila vključena v skavtski zakon, da je skavtska dolžnost biti koristen in pomagati drugim (*a scout's duty is to be useful and to help others*), tudi za ceno lastnega žrtvovanja in odrekovanja. Pri tem si mora skavt prizadevati, da dobro delo "opravi" vsak dan. "Dobro delo vzgaja nesebičnosti," je ob priliki dejal ustanovitelj skavtstva.

Miloš Miović

Miloš Miović, predvojni skavt in starosta taborniške organizacije, pojmuje dobro delo na prav poseben način. "Skavtsko dobro delo se v marsičem razlikuje od očitnega dobrega dela, recimo pomagati starejšim, ki ne zmorejo določenih opravil. Skavtsko dobro delo predstavlja stalno spraševanje, kaj storiti, da bo nekomu svet lepši. Pri tem gre za obvezo do drugih in hkrati za osebno rast. V prvem koraku torej prisluhniti in opazovati življenje okoli sebe in zraven razmišljati o zavezi polepšati nekomu življenje. V drugem koraku delovati in nenehno izboljševati svet okoli sebe - torej opravljati dobra dela - ki kot načrtna dejavnost pripelje do samozavedanja in osebnega razvoja."

Kako pa zavezo o dobrem delu uresničujejo aktivni člani taborniške organizacije?

Nekaj tabornic in tabornikov s Primorske in Notranjske smo povprašali, ali vsak dan naredijo kaj koristnega, torej dobro delo, ali obstaja razlika med dobrim delom in skavtskim dobrim delom in kako se počutijo po opravljenem dobrem delu.

Miha Bejek, Rod morski viharniki

Trenutno to zavezo uresničujem predvsem na medosebni ravni, in sicer prek spoštovanja in ustvarjanja atmosfere za skupno življenje. V tem smislu se trudim biti čim boljši in stvar izpeljati, kot so jih že številni drugi pred mano, pa vendar vsak na svoj način. Zame je skavtsko dobro delo zastavljeno širše in pomeni več kot le dobro delo. Ne gre torej samo za pomoč komu, ki evidentno potrebuje pomoč, pač pa je to dobro delo namenjeno komurkoli, tudi širši skupnosti - in to tako na materialni, kakor tudi duhovni ravni.

Iva Toni, Rod jezerske ščuke

Zdi se mi pomembno, da naredim dobro delo zase. Kadar je dobro delo namenjeno komu drugemu, je pomembno, da ga ne pričakuje. V tem je morda razlika med dobrim delom, kjer nekdo pričakuje, da boš na primer odstopil sedež starejši osebi, in skavtskim dobrim delom, kjer nekoga presenetiš. S tem naredim dobro delo tudi zase.

Borut Žužek, Rod kraških viharnikov

Zame kot študenta je nekaj koristnega, da zaključim fakulteto in s tem ustvarim pogoje za kariero. Poleg tega je zame pomembno, da naredim nekaj za društvo, ali pa da obiščem štipenditorja in tam opravim kakšno delo. Zame je dobro delo tisto, ki je samoiniciativno, ki izvira iz notranjosti in ni treba, da te nekdo za pomoč prosi. Po dobrem delu sem zadovoljen, nasmejan, poln energije, čeprav nisem napravil nič takega, od česar bi sam imel korist.

Elen Zudič, Rod jadranskih stražarjev

Poskušam pomagati drugim, ki so v težavah, na primer sošolcem, mojim gg-jem v vodu, ozaveščam druge o dejavnih, ki povzročajo globalno segrevanje ali pa jim predstavim, zakaj je kajenje škodljivo. S temi majhnimi stvari poskušam narediti čim več dobrega za druge. Dobro delo je povezano s taborniškimi zakonom, da je tabornik pripravljen pomagati. Pri tem ni pomembno, ali je pomoči potreben tabornik ali kdo drug. Dobro delo meni osebno pomeni zadoščenje, da sem lahko nekemu pomagala.

Havajsko zimovanje

Kar dva vikenda zapored so taborniki RJZ imeli zabavno »Havaji« zimovanje, namenjeno GG-jem. Prvi vikend (12.-14. 1. 2007) so na Paškem Kozjaku zimovali mlajši GG-ji, naslednji vikend (19.-21. 1. 2007) pa so na isti lokaciji zimovali starejši GG-ji. Program je bil pester, od orientacije, kviza »Bistre taborniške glavce«, tematskega večera (izbor miss in mistra Havajev), do ostalih zabavnih in taborniških tematik. Takšna dobro organizirana in dobro obiskana zimovanja so v Rodu jezerskega zmaja iz Velenja kar stalni pojav. Prav navdušuje pa dobra udeležba (na dveh zimovanjih skupaj kar 80 udeležencev), kar je rezultat dobrega dela z GG-ji v rodu.

SiNi

Inštruktaza 007

Kmalu po zaključku tečaja za vodje 2006 Wild wild west se je ekipa šerifov podala še globlje v prerije in temeljito ovrednotila dogajanje v Ukancvillu. Točno takrat se je začelo tudi načrtovanje tečajev za vodje v letu 2007. Kavbojci so pripravili dober teren za naslednje generacije tečajnikov v Gozdni šoli, načelnik KVIO je že izbral vodjo šole 2007, vsebina inštruktaze je šla čez dodatno sito še na posvetu KVIO. Priprave so torej že v polnem teku. **Šola za vodje 2007 se bo zgodila med 11. in 18. avgustom v Gozdni šoli v Bohinju.** Rezervirajte si termin, več o tečajih za vodje pa v naslednjih številkah Tabora!

Tanja Cirkvenčič

Rok za marčevsko številko

Prispevke za Tabor zbiramo na naslovu tabor@rutka.net ali Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Rok oddaje člankov za številko 3 je 18. februar. Marčevska številka izide 9. marca.

Uredništvo

Kdo so skavti?

Pisanje tega članka so vzpodbudila različna razmišljanja, ki se nenehno pojavljajo v širši taborniški javnosti – ali smo taborniki resnično skavti ali morda kaj drugega, kar pa posledično vodi tudi do vprašanja o potrebnosti duhovnosti v ZTS.

Naziv tabornik – kljub vsemu dolžnemu spoštovanju do naše tradicije – ne pove kaj dosti o vsebini delovanja taborniške organizacije. Menim, da je temeljna dilema, ki jo je treba razčistiti – ali smo člani ZTS skavti ali smo gozdovniki. Če je tu odgovor jasen, ni nobenih ovir več za pravilno dojetje in razumevanje svetovnega skavtskega gibanja, kateremu nenazadnje tudi (formalno in uradno) pripadamo. Svetovna skavtska družina šteje preko 20 milijonov pripadnikov, vsi so skavti, četudi se v posamezni državi morda imenujejo drugače.

Večkrat bi se morali vprašati, ne kako se imenujemo, temveč kdo smo, kaj delamo in predvsem za koga to počnemo.

Vse premalo in prereditko se puodarjata poslanstvo in namen skavtskega gibanja. Vsi skavti tega sveta ob vstopu v organizacijo podajo identično in zavezujočo prisego, ki omogoča, da ima gibanje pomembno vizijo – vsi skupaj ustvarjamo boljši jutri, za nas in prihodnje rodove. Ker je poslanstvo skavtskega gibanja zlasti takšna vzgoja mladih, da bodo sposobni postati pomemben in konstruktiven posameznik v vsaki skupnosti. Za dosego vizije in poslanstva skavtsko gibanje želi prek aktivne participacije mladih igrati pomembno vlogo v vseh delih družbe. Mladim pa ponuja vznemirljiv, atraktiven, dinamičen in inovativen program, ki vsebuje elemente za zagotavljanje nenehnega napredovanja in osebne rasti za vse, ki so vključeni v ta proces, saj poudarja pomen demokratičnega sprejemanja odločitev in vseh ravneh in osebno odgovornost za sprejete odločitve.

Skavtsko gibanje zagotavlja tudi razvoj skavtskih spretnosti za pomoč drugim, veliko zabave z namenom oziroma ciljem, učenje skozi delo in prenos tega znanja na druge, vzpodbuja medkulturno sodelovanje in razumevanje med narodi in visoko stopnjo tolerance do vseh drugačnih, zavzema se za varovanje okolja in pomembno doprinaša k svetovnemu miru.

Ko enkrat ugotovimo, kaj nam prinaša skavtsko gibanje, kaj hitro lahko ugotovimo, kako zelo pomembno je za vzgojo mladih. Tukaj nas država, žal, vse prevečkrat spregleda in prepusti samim sebi. Ob koncu vzgojnega procesa, ki ga mladim pripadnikom skavtskega gibanja – skavtom zagotavlja tudi ZTS, bi vsakdo moral reči: »Ponosen sem, da sem skavt.« Kdo so torej skavti? Skavti so posamezniki, ki so:

- sposobni nastale izzive reševati iznajdljivo in učinkovito;
- konstruktivni in ustvarjalni člani svoje skupine;
- sposobni skrbeti za sebe in druge;
- sposobni uspešno spopasti se z izzivi in nevarnostmi;
- ljubitelji narave in se zavedajo pomembnosti njene ohranitve za prihajajoče rodove;
- odgovorni za svoja ravnanja in brez težav sprejemajo odgovornosti vodenja;
- sposobni živeti in preživeti v naravi;
- sposobni sprejemati izzive, ki jih ponujajo avanture in pustolovščine, bodisi samostojno bodisi s svojo skupino.

Po vsem napisanem se morda ni več treba spraševati »skavt« ali »tabornik«, saj je povsem jasno, da naše delovanje v ZTS opredeljuje tudi našo pripadnost, pripadnost svetovnemu skavtskemu gibanju, ki prav v tem letu praznuje 100-letnico delovanja.

Darko Jenko

Odmevi

Razprodaja miru, 2. del

Kmalu bo minilo dve leti odkar je revija Tabor objavila moj članek, ki se je bolj ali manj vrtel okrog Lučke miru iz Betlehema (LMB). V tem času se ni spremenilo popolnoma nič, a po pravici povedano tega niti nisem pričakoval. Nekateri pač sedijo na ušesih in tiščijo glavo v pesek. Nad informacijami, ki jih imamo na voljo, smo navdušeni.

ZTS že enajst let zapored sodeluje pri izvedbi LMB in posledično postaja duhovno vse bolj bogata, morda se celo vrača h koreninam. Akcija se prikazuje kot izredno uspešna, atraktivna in postaja naša identiteta, nosilni steber sodelovanja med ZTS in ZSKSS. Verjetno bi se našel kdo, ki hrepeni celo po tem, da bi mi prevzeli vajeti omenjene akcije v svoje roke. V januarski izdaji Tabora je bilo tej temi posvečenih kar 5 strani. ROT si je kot prestižna, odlično pripravljena akcija prislužila 4 strani. Ni kaj, propaganda ne šepa.

Sem pa malo v skrbeh glede majhne obiskanosti LMB s strani naših članov, brez katerih bi bila ZTS zgolj črka na papirju. Mir ni zastoj. Tudi naši člani niso! Po 11-ih letih LMB še vedno ni akcija, ki bi pritegnila mlade tabornike in pomagala ustaviti padanje članstva v naših vrstah. Sebično je, da interes posameznikov toliko let zapored kroji usodo večine, ki ji LMB ne more biti domača. Govorim o 6000 tabornikih, ki ne raznašajo miru? Ne. Prav gotovo si vsi želimo miru na svetu, vendar je ZTS stopila na napačno ladjo in očitno je, da rodovi tega potovanja ne podpirajo. Koliko rodov se je aktivno odzvalo na "razprodajo miru"? Jih preštejem na prste obeh rok? Akcije ZTS bi morale biti namenjene in odobravane s strani večine, ne pa, da nas je na rodovem izletu več kot na akciji "državnega" pomena.

"Akcija je krščanskega izvora in je hkrati tudi odprta za nekristjane. V svojem bistvu pa ima Luč miru religiozen pomen in ne prihaja zgolj slučajno iz Kristusove rojstne votline v Betlehemu, pa čeprav je namenjena vsem ljudem."

(G. Bertl Grünwald, predstavnik PPO, avstrijske skavtske organizacije)

Je res v interesu ZTS, da se v našem peščenem kroju postavljamo pred oltarje, se udeležujemo svetih maš, bogoslužij itd.? To je resno vprašanje, ki zahteva resen odgovor.

S skavti lahko sodelujemo na drugih področjih, vendar ne na račun lastne škode, ne na račun našega bogastva, ki se kaže ravno v naši nevtralnosti in odprtosti! Ne zatiskajmo si oči, LMB je izrazito versko obarvana akcija in to je tisto, kar je tako moteče za velik del slovenske taborniške populacije. Narava, veselje, mladost, prijateljstvo in iskrice v očeh nimajo kaj dosti opraviti z obiskom pri nadškofu, ki govori o prihodu Odrešenika. Na koncu sledi še blagoslov. Verske potrebe naj ostanejo stvar posameznikov, ZTS naj se bolj posveti prenovi programa in na primer organizaciji PP zleta. Čas beži.

Matenje prazne slame ni pravi izraz za zgoraj napisano, pa čeprav se kdo s tem ne bo strinjal.

Janez, Rod Bičkova skala

Iz taborniške pesmarice

Kadar sva sama (Olivija)

* prehod (E-struna: 0 2 3)

Klemen Kenda
Jaka Bevk - Šeki

Uvod:

D D/C# D/H D/A G D A

D D/C# D/H D/A

Kadar sva sama,

G D A

se jokam in smejim,

D D/C# D/H D/A

kadar sva sama,

G D A

utripam in dišim.

e

Zdaj, ko sem s tabo spet in svet je lep

G D

in lahek in obrnjen naokrog,

e

vse je lažje tisočkrat

G A

in tisočkrat vem, da je prav tako.

D D/C# D/H D/A

Kadar sva sama,

G D A

te gledam in molčim,

D D/C# D/H D/A

in ko sva z nama,

G D A

preprosto si želim,

e

da bi želela si še bolj,

G D

čeprav želeti si še bolj se res ne da,

e

da bi ti dala vse in več kot vse

G A

in tisto malo, kar sem jaz.

G

Preden stečem spet,

D A A_{7sus4}

stran v lasten svet, daj,

G

daj, poljubi me,

D A

ne ustavljal se ...

e

Saj veš, da blodim po poteh,

G D

kjer ni nikogar, kjer je mrzlo in temno.

e

Saj veš, da vsak je vedno sam -

G A

in kdor prizna si, da je sam, ta ni več sam.

D D/C# D/H D/A

Kadar sva sama,

G D A

utripam in dišim.

D D/C# D/H D/A

Kadar sva sama,

G D A

se jokam in smejim,

e

Zdaj, ko sem s tabo ...

G

Preden stečem spet ...

e

Saj veš, da blodim ...

D D/C# D/H D/A

Kadar sva sama,

G A D

odpiram okna na stežaj.

G A D

odpiram okna na stežaj.

Stric volk

Vzamem v roke zadnjo številko revije Tabor in listam. Proti koncu pridem do svoje rubrike in opazim naslov rubrike: "Razvedrilo". Zamislím se in nad mojo kosmato volčjo glavo se pojavi cel kup vprašajev. Stopim pred ogledalo in zarezim v svojo podobo - prav srhljivo izgledajo moji zobje in nič kaj prijetno se ne bi počutil v koži tistega, ki bi srečal te ostre čekane. Nobene prisposodbe razvedrila.

Vzamem v roke slovar in pogledam, če se v novih časih pomen razvedrila ni morda spremenil. Najdem in berem: razvedrilo - kar dela koga vedrega, dobro razpoloženega: potreben je počitka in razvedrila; šport je njegovo najljubše razvedrilo; zdravo razvedrilo; brati za razvedrilo; nebo se je razvedrilo. Sem torej vsa ta leta živel v zmoti in bi moral, namesto da glodam kosti "grešnih kozlov", tabornike narediti vedre in dobro razpoložene?

No ja, na prvi pogled se res zdi skregano z logiko, po drugi strani pa razvedriti lahko na primer pomeni narediti nekaj, da se bodo vremena tabornikom razjasnila, da bo konec opravičevanja lastne nezmožnosti, prelaganja odgovornosti ter iskanja poti v slepi ulici. Da bo v ospredju domišljija, drznost, zagnanost in predanost, ki bo oblikovala nove in nove generacije zrelih in odgovornih naseljencev tega sveta.

Čas je za razvedrilo!

Stric volk

Križanka

		SESTAVIL: F. KALAN	MATERIALNE DOBRINE (SPLOSNO)	SPODNJI DEL POSODE	●	NAŠ PISATELJ (RADO)	POMARANČA	VZDEVEK PEVCA RAFAELA ZUPANCA	ANTON DERMOTA	NAVDU- SENOST	PREŽVE- KOVALEC TOBAKA	NAŠ IGRALEC (PRIMOŽ)
		12, IN 5. ČRKA LASTNOST DINAMIKE			NASELJE VZHODNO OD DOMŽAL DRŽ. USLUZBENEČ MAJHNA MORSKA RIBA							
STROKOV- NJAK ZA TIPOGRAFIJO									KOSTUMOGRA- FINJA VOGELNIK OKROV			
AMERIŠKA KUKAVICA			REKA SKOZI INNSBRUCK					FILMSKA ZVEZDA				
KIJ, TOLKAČ			KITAJSKA POLJSCINA					LUKA, PRISTAN GRAFIK DEBENJAK				
BABICA			IKAR, (DALJŠA OBLIKA) ZNAK ZA ENAKOST								EDJNA HCI	REZKALO
SLONOV NOS					ZEMELJSKI TECAJ	ITALIJANSKI NOG. KLUB DIPLOMATSKI USLUZBENEČ						
15, IN 4. ČRKA		HIBA, MOTIJA NAJVEČJI HR- VASKI OTOK								ZAPOREDNI ČRKI LANENO PREDIVO		
INKOVSKI VLADAR				PEVEC PESTNER 60 MINUT					VZD. ELIZA- BETH TAYLOR BALETNICA MLAKAR			
OTOK V SREDNJI DALMACIJI								SODOBEN GLASBENI STIL MANGAN				
AMERIŠKI FILMSKI KIPEC					ČRTALO ZA USTNICE							
VENO TAUFER		JAKOJ ALJAJZ			PRVO, NARAVNO STEVILO					POVRŠINSKA MERA		

Kolofon

Uredništvo: Aleš Cipot (ales.cipot@rutka.net) - glavni in odgovorni urednik, Miha Bejek (miha.bejek@rutka.net) - pomočnik urednika, Blaž Verbič (blaz.verbic@rutka.net) - urednik fotografije, Meti Buh (meti@rutka.net) in Aleša Mrak (alesa.mrak@siol.net) - urednici sklopa Igra, Tomaž Sinigajda (sini@rutka.net) - urednik sklopa Dogodivščina. **Predsednik izdajateljskega sveta:** Igor Bizjak (bizj@rutka.net). Novinarji in sodelavci: Barbara Bačnik (barbara.bacnik@rutka.net), Jaka Bevk (jaka.bevk@tele-cable.net), Matevž Brataševc (matevzbratasevce@gmail.com), Borut Cerkvenič (borut.cerkvenic@guest.arnes.si), Andreja Gomboc (andreja.gomboc@pharmaswiss.si), Simon Hudolin (simon.hudolin.satchi@gmail.com), Darko Jenko (darko.jenko@siol.net), Klemen Kenda (bubi@rutka.net), Primož Kolman (primoz.kolman@yahoo.com), Manca Kraševc (manca.krasevec@guest.arnes.si), Brina Krašovec (brina.krasovec@gmail.com), Nina Kušar (nina_ria@hotmail.com), Nina Medved (nina.medved@guest.arnes.si), Frane Merela (frane.merela@guest.arnes.si), Boris Mrak (boris.mrak@epn.ba), Tadej Pugelj (pugy@rutka.net), Lea Repič (lea.repic@siol.net), Aleš Skalič (amerikane@rutka.net), Maja Strnad (m.strnad@gmail.com), Samo Vodopivec (samo@rutka.net). Lektoriranje: Miha Bejek (miha.bejek@rutka.net). **Ustanovitelj,** izdajatelj in lastnik Zveza tabornikov Slovenije, Ljubljana, Parmova 33. TABOR sofinancira Ministrstvo za šolstvo in šport Republike Slovenije. **Naslov uredništva:** Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 01/30008-20, fax 01/4361-477, e-pošta: tabor@rutka.net, info@zts.org. WWW: http://www.zts.org. Cena posameznega izvoda je 2,09 € (500 SIT), letna naročnina je 20,86 € (5000 SIT), za tujino pa letna naročnina s pripadajočo poštnino. Transakcijski račun: 02010-0014142372. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Upoštevamo samo pisne odgovore do 31. januarja za tekoče leto. Revija izhaja vsak drugi petek v mesecu. DDV je vračunan v ceno. Grafična priprava in tisk: Tridesign d.o.o., Ljubljana. Številka je bila tiskana v nakladi 6400 izvodov. Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana. Revija Tabor je vpisana v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 792.

DOTIK

Brina Krašovec

Jutranje sonce

Snežinke plesaje se spuščajo zemlji v dar.

Nebo jih podarja, zima jim je ime.

Poljana molči v beli lepoti.

Slišim šepet ledenih kristalčkov,

ki se poljubljaajo s krajino.

Skrivnostna tišina pomirja,

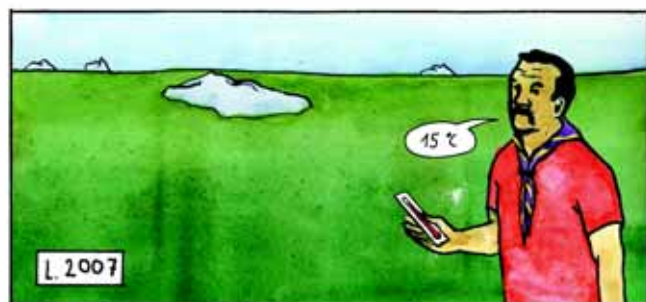
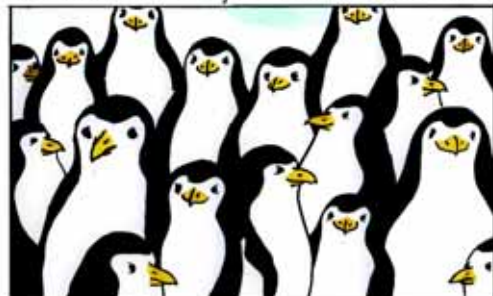
poraja nove prisluhe,

preden se preobleče in vse mine.

LEDENA DOBA

L. 1980 SMO ARGENTINSKI TABORNICI ZAČELI REDNO MERITI TEMPERATURO ZRAKA NA SKRAJNEM JUGU DRŽAVE, KI SE IMENUJE OGMJENA ZEMLJA.

Prva pomladanska rožica. (foto: Samo Vodopivec)

Pravi taborniški pes oborožen s karto, kompasom, rutiko in za zatemnjenimi stekli. (foto: SiNi)

Jure po obisku stranišča. (foto: SiNi)

Družabna igra z novo valuto na Glasu svobodne Jelovice. (foto: SiNi)

zadnja plat

Pošlji fotografijo na zadnjaplat@gmail.com

Zimske norije ob prvem letošnjem snegu. (foto: Blaž Verbič)

Počitek utrujenih po končanem nočnem pohodu na Dražgoše. (foto: Janez Kumše)

SSKJ po idrijsko. (foto: Samo Vodopivec)

zajkla - e ž 1. majhna žival, zajčja samica, z ostrim vidom, živijo v idriji v svojih brlogih, lahko pa jih najdete na vsaki taborniški akciji 2. pesn.: šist zajkl nas je, lipe sma use, pol je pa še en pub, ka premakne kr div hlud 3. pog.: zeko 4. ljubk.: zajčice *zool.: zajklja išče dovolj zmogljivega kandidata za igranje na šotorki • ekspr.: zajec ni še nikoli zajkle ujel, hiter kakor zajkla 5. eng.: I am proud to be Zajkla.

KAJ?

- **Pohodno - izobraževalni tabor**
- Večdnevna taborniška dogodivščina
- Druženje z načelniki družin GG iz cele Slovenije
- Različna vsebinska področja
 - Opis del in nalog načelnika družin GG
 - Vodniški tečajji za GG
 - Orodja za pridobivanje novih članov, starih od 12 do 15 let

ZA KOGA?

- Načelniki družin GG
- Načelniki rodov

NA DRUGO STRAN LUNE

POHODNI TABOR ZA NAČELNIKE DRUŽIN GG

KAKO?

- **4-dnevni pohodni tabor**
- Pohod v manjših skupinah po v naprej pripravljeni poti
- Zanimive programske aktivnosti in naloge na pohodu v sodelovanju z lokalno skupnostjo
- Srečanje v baznem taboru vsak dan
- Aktivno sodelovanje na vsebinskih modulih v baznem taboru

KJE?

- **SLOVENSKI KRAS**
(pohod)
- **SEŽANA**
(bazni tabor)

KDAJ?

27.-30. april 2007

KDO?

- Komisija za program ZTS
- Komisija za vzgojo in izobraževanje ZTS

ZAKAJ?

- **Pomoč načelnikom družin GG**
- Programska popestritev in nove dogodivščine
- Analize članstva v ZTS kažejo, da število GG-jev upada.
- Posredovanje novih idej in smernic za delo z GG-ji

Obeta se vam **atraktivna dogodivščina**, ki je ne smete zamuditi.

Rezervirajte si termin in se pripravite na **nepozabno doživetje**.

Podrobnejše informacije še sledijo v naslednjih številkah TABORA. Berite ga!